

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Грујић и Поповић,**
- **Браниоци Шалић и Проле Станислав.**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Те пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ

**И да се у наставку доказног поступка испита
сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ**

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите ако Вам је zgodније због тог микрофона. Веселин Јурошевић од оца?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јуроша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуроша. Ви сте по занимању?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Бравар, радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бравар, јесте ли запослени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Глиница Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Глиница»?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живите у Доњој Пилици?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте које годиште?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: '61.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте у сродству или у завади са оптуженима?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као сведок пред судом дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до пет година, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте положили заклетву у фази истраге, па ћу Вас ја сада опоменути да та заклетва и даље важи, а значи да ћете говорити истину, да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати. Јел Вам то јасно?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

Сведок упозорен, опоменут на текст заклетве, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћу Вас питати да ли остајете при својим исказима које сте до сада дали везано за ове догађаје?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја сам био прошле године, не сећам се да ли је био март или мај, овде, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпрошле.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Прошле или претпрошле, не знам тачно. Али ако би, не сећам се баш свих детаља, ако би могло, већ је памћење што кажу заборављам, да ће се прочитат тај исказ и да се потсетим ако је могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може да се прочита.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Добро, Ви ме питајте, што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли сте до сада истину говорили?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, добро. Пред овим судом у току је поступак против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка алијас Марка Павловића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. У питању је велики број догађаја у којима је страдао велики број муслимана на територији општине Зворник, у периоду мај-јуни 1992.године. Између осталог ту су и радње узимања за таоце цивила Муслимана у разним објектима, њихово мучење, убијање у Дому културе у Челопеку, на пољопривредном добру Економија, у Каракају, Циглани, Техничко-школском центру у Каракају и Дому културе Пилица. Па ћете нам испричати овде свега што се сећате од догађаја које сам поменула, а који су Вама познати, да ли сте Ви некада чували неке Муслимане, ако јесте, зашто, у ком својству, шта сте том приликом видели, шта сте чули, значи као о овоме што сте видели, тако се цени и оно што сте чули од некога, да ли Вам је познато да ли су неки људи

страдали у Пилици или у Каракају, Муслимани, да ли сте били учесник рата, које јединице, ко Вам је био командант, ако сте добили неки задатак, од кога сте добили, све што Вам је познато о овоме што сам сада рекла. Изволите.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па много је се тога променило тих команданата што питате и командира, паравојски, војски, више не мере човек да се сети свега, ко је био тад, ми смо били тад на Брањеву у резервном саставу војске, ми смо, чини ми се да смо били на ратишту на Парлогу, то ти је горе негде повише, код Китовница село, кад смо се ми вратили са тога Парлога, са ратишта, они су били ти Муслимани доведени у тај наш Дом културе. Кад су довежени, ко их је довезо, нисмо ни били, нисмо ни видели, ни колико је било и то не знам, јесу били али колико је било, ко их је довезо, кад, не знам ништа о томе рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам која сте јединица, ко, имена нека?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Били на Брањеву територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како долази до тога да добијете тај задатак? То сам Вас питала.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Били на Брањеву територијална одбрана, која јединице, ако ми ти кажеш и ја знам која сам јединица тад био, која војска, која територијална одбрана, били горе, штале биле прије Економија, говеда била, ми смо ту живили, били, после нас послали на Парлог, дошли с Парлога, ту смо се водили, како се звала та јединица откуд ти ја знам, не знам то часна реч ништа. Ето, што знам ја сам Вам реко, а колико је њих било, ко их је довезо, кад их је довезо, јесу били доле у Дому културе, а ко их је довезо и колико је било, то Вам не знам рећи, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почнимо сад.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Зашта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказ, кад су их довезли, шта се дешава док их нису одвели. Јесте ли имали неку дужност или не ту, јесте ли били на стражи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам, ја сам, једном сам чини ми се да сам једном био, али нисам, ми смо, не знам колико дана прошло, дал неко није од ових мого што су били да их чува, не знам ти ја рећи тачно сад, па су питали би ли мого, али то је било и недалеко моја кућа па нормално се плаши човек да не би дошло до бјежања и до расула по селу, иначе жене и дјеца нису, малтене ни живили ту у кући код нас, нег су отишли у родбину даље и, реко сам оћу бит то вече и ако треба, био сам тамо позади ове Дома културе, сале, има иза врата, обезбјеђивали та врата, друго шта да вам кажем, ето колико се сјећам овог часа сад.

Колико су били не знам ни то дана, где су вожени, нама су рекли да су одвезени у размену, где су вожени то не знам, нисам присуствоао кад су одвожени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па другчије су изјаве Ваше?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо. Изјаве Ваше, транскрипти из истраге помињете то нешто сте гледали, шта сте видели, испричајте нам.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад одлазе људи, причали сте нешто. Па јесте ли били кад су већ почели да их отпрамају, да их одводе, то су Ваше речи у истрази.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па тај дан сам био ту код Дома, али нисам ја био ту, био сам ту код Дома иза тога, овога, Дома културе са тих споредних врата, једних споредни, где су била закована дрвена врата, ту смо обезбеђивали, шта сам ја иза тога мого да приметим, да видим, кад су одвожени јесам био ту иза, али нисам ја иза сад зграде тамо могао видети ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све што Ви можете да нам кажете?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта да Вам кажем, питајте ме ако имате, колико се ја сјећам, јес био неки Целат што их је купио, товарио, то сам чуо за њега и видео сам га, друго ништа не знам, о њему знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Целат, где сте га видели, како је изгледао?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Био је ту око тог Дома, код те сале, Дома културе, али, имао је, носио неко маскирно одијело, униформу, ко сам ја да њему приђем нешто да, нисам ни, ми смо били тад мањи од макова зрна што се тиче нас, они су тад људи били који су обезбјеђивали у шареним одијелима, маскирним, ми смо били у оној титиној СМБ војсци, нисам смео се писнути, јавит, људи с капуљачама, са тим маскирним униформама, ми смо били тад мањи од мокова зрна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете људи, јел то Целат као множина или шта?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ти што су били ту око тога, сале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који још осим тог Целата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Е не знам Вам рећи, било је неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па било их је доста, не знам ти сад колико, било их је сигурно пет, шест било је, ако није и више, тако. У шареним одијелима и капама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквим капама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Капе, маске ове што су имали на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали нека возила?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Њихова возила? Па не знам ја сучим су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту неких возила?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Како мислите возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превозна средства нека, јесу ли дошли нечим, јесу ли нешто?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па јесу ваљда су их возили, откуд знам, како, комби неки, камион, шта је било не знам ни ја, био је неки ваљда заробљени колико се сећам комби цивилни али војска га мобилисала за своје потребе. Колико се ја сећам, без таблица, заробљени комби, колико се ја сећам, са њим су возили и ваљда камион некакав откуд знам већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће Вас тужилац испитивати, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу вас питати да кренемо редом, можда ћете се тако лакше сетити неких детаља. Па рекосте били сте на положају, на Парлогу, ко је Вама ту био командир, како се звао?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кад сам ја мобилисан '92.године, чини ми се да је био тад у тој Бијељинској.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што почите од Бијељине?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па то је била војска касарне Бијељине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, добро, али Бијељина кад је била?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Али то је тад била војска, тад је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, је ли тада кад вас на Парлогу била Бијељина?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Е не знам, тад смо ми били у тим шталама, у тој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорите мени оно што Вас ја питам.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тад је био командант колико се ја сјећам Момо Бирак, надимак, не знам му презиме, он је погинуо негде после рата, чујем у удесу, у Бијељини на неком да ли удесу да ли пешачком прелазу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је био командир '89.године?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немаш појма наравно, зашто причате оно што је било бог те пита у односу на догађај који је потребно да разјаснимо, а треба да разјаснимо време од кад сте Ви били на Парлогу, па ово док је престало.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ал не сећам се ко је био командир, тога се не сјећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био са Вама у јединици?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ђе, на Парлогу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту на Парлогу.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Било нас, био ми је комшија, био ми је Дико рођак, био је Николић Цвјетин, комшија, био ми је Николић Радинко, био ми је Николић, не Боро је после ја мислим, не знам ни ја тачно кад је мобилисан, било нас је ту из бијељинске општине, ту смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кога сте ви слушали ту, ко је био најстарији између вас?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ми смо са тог Брањева отишли на Парлог, ја мислим да је тад био ми тај покојни Момо Бирак, ја мислим да је он имао тад поручник ил потпоручник, официр.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, колико сте провели ту времена и шта се потом дешава?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Где, на Парлогу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Парлогу, да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Провели смо једно десетину дана, можда неки и више, не сећам се тачно, чували смо неко село које су Муслимани из заседе ваљда провалили, после то већ било враћено, ми смо то обезбјеђивали, било ваљда, не знам ти ја, расуло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што одлазите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, нас су послали туда, ко нас је послао, послали из Брањева, ко нас је послао, тукле су горе, ми смо били у једној котлини, ту гдје су те куће, а горе на брду је био тенк и са тенка је туко преко нас бровинг, на тај Парлог, гдје су та браћа Митровићи на том Парлогу изгинули, музичари браћа Митровић, па ваљда су туда имали Муслимани пролаз и они су обезбјеђивали са тог брда тај дио, чешљали ту шуму, а ми смо били код кућа да не би иза кућа дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ви отишли са Парлога, ко вас је заменио?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја мислим да нас није нико заменио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што одосте?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Зато што смо провели десет, можда и више дана, обећали нам смјену, нису нам послали смјену, ми смо, ја мислим да смо отишли на своју иницијативу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И куд одосте?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па отишли кући у Зворник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли право отишли кући или сте ипак негде свратили?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам дал смо, не знам, не сећам се, ето колко се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли отишли у неку војну команду или негде да се јавите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја мислим да нама није нико послао замену јер нисмо, како ми се и превезли, дал смо како је ко знао и умео, не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли отишли можда у «Стандард»?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не бих рекао, зато што смо били на Брањеву том, не знам, ја мислим да је «Стандард» после, колико ја се могу сјетити, та касарна основана, после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је Ваша кућа у односу на Дом, колико је удаљена?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Можда неких четиристо метара, нема петсто, триста, четиристо метара, близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е, отишли сте кући и шта се после дешава, откуд Ви код Дома?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па жене, сав се народ препао, успаничио, каже довели неке Муслимане, отишо, видио има и људи затворени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам то каже?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Народ, жене, отац, мајка, тад сам имао, не мајку нисам имао живу, '88., је мајка умрла, отац, жена, стрина, чича, родбина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта кажу они?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па да су довели некакве Муслимане, да су затворили у салу у Дому културе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је довезо?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па војска, ко је довезо, војска некака, откуд знам ко је, нису ни они ишли да гледају, чули су да је довезла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Ви радите онда?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ништа, отишо сам горе, видио, има и људи околу чувају, обезбеђено, затворено, затворени људи, врата закључана, били ту мало, причали тако шта, кога сам знао, не смеш ти ту ни прићи, јел су били тад у тим шареним униформама, у маскирним, то тад била војска, ми смо тад били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, кад сте отишли код Дома први пут, видели сте те у шареним униформама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шарене кошуље су имали на себи људи који су били ту око Дома обезбеђивали, колко је било, ја мислим, не знам, једно можда седам, осам до десет, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да опишете неког од њих, оно по имену, по надимку?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не могу се сјетим, не знам ја тад од тих никога, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питате ли Ви ко је то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ма нисам, нисмо се смјели јавит.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се нисте смели јавити а отишли сте код њих, а нисте морали, није Вас нико звао?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па људи вичу, галаме, ко сам ја да се њему обратим, да њи питам, информације неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нелогично је да кад Вас нико не зове на неко место где је опасно, а Ви одете и онда кажете у овде је опасно.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Само од родитеља, од родбине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико Вас ја схватам значи да идете кући, Ви останете ту где је опасно.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па нисам ја ту ни био не знам колко, можда сам био 15, 20, пола сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Вратио се кући, шта ћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е како дођосте после да стражарите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ја Вам кажем да, чини ми се колико, да је неко, није, не знам, не знам како је, ко је мене звао, дал би могао, не знам ко је, дал је био болестан или нешто био, није могао, питао дал би могао да замијениш не сјећам се тачно ко је био у питању, реко морем, али ујутру да ме, нећу да будем ту, да ме замијени, да нађеш ми замену, углавном једну ноћ и тако да сам ту вече био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што нећете?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Био сам ето из разлога што сам се мало плашио да ми случајно ће не провале, било стакла на прозору, били су, стан височији горе и врата та, било је ваљда њих колко је, не знам ни ја, пуна сала, па да не би се у селу разбјежали, да не би угрозили наш народ, наше жене и дјецу и родитеље, ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте сазнали ко је унутра?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па родитељи сами су ми рекли да су довели Муслимане, како су они сазнали и чича и стрина и жена и, ко им је реко откуд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви тамо кад сте дошли, јесте ли се на неки начин уверили да јесу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па чим су затворили, закључали, ваљда су Муслимани сигурно, нису нас Србе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли их видели?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па куд ћу да видим кад је затворено било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А има ли негде начина ипак да се види?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја вичем прозори су можда, не можем ја дохватит горе руком, колико су прозори горе, то је овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел има негде да се ипак прође па да се види?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, врата су метална главна била закључана, ова тамо споредна са стране иза сале, она су била укувана дрвљадима, даскама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли у тој сали приказивани пре рата филмови?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесу, игранке, ја сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, одакле?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја сам момково, ја сам момково у тој сали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па добро, онда би требали да знате да ипак некуда може.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда треба да знате да ипак некуда може да се види. Одакле су приказивани филмови, па јел ту има неки отвор или шта?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: А ту, има, има отвор до главног улаза споредни горе где се пењало горе одакле су пустани ти филмови, да, има, али нисам ја, ко сам ја да би мого ту да уђем да гледам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ови који су раније стражарили кажу да су ту и мештани долазили туда пели се, па гледали, а не само стражари.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја нисам, нисам, ја тад нисам, нит сам смео се попет да их гледам, нит ми је ко дозвољавао, нит ме је интересовало, чујем од, сад сам чуо и од жене и од свих да су затварани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли да ли је њима дотурана храна?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја мислим да јест, не знам како, чуо сам али не знам како, воду су им давали колико сам ја чуо, црево на чесму, на водовод пуште и они су преко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са чије је те чесме било, јел то нечија чесма?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да ли је од те куће прве ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове тај човек?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да ли је његова чесма не знам, или је била тад у животу и пумпа ту, ту је била пре основна школа, дал је била у животу и та пумпа или је чесма од тога човека ту, првог комшије, не сећам се одакле је узета вода, углавном црево је прикачено, чуо сам од ових других комшија што су ишли, а с које чесме, да ли је од Владе Рикића или је од те школе што је била пумпа, не знам, не знам Вам тачно сад рећи одавде, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао ВЦ унутра, у Дом?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није, ВЦ није био, нема унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па с обзиром на већи број дана боравка њиховог, како је?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: ВЦ нема у сали, нема, има напољу, нема унутра, спољни ВЦ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како, јесу ли они излазили и како, ако јесу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Вероватно су их пуштали, колико сам чуо од да су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви нисте?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Од ових ко је био ту, ко је, вероватно су их пуштали да излазе напољу да врше нужду, колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, како је било у Вашој смени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: У мојој смени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, кад сте Ви били на стражи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам ја био на главним вратима и не знам, ја сам био овамо са споредног улаза, позади сале, иза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли уочили нешто необично у понашању у Дому, да се нешто дешава?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па галамили су људи, тад кад сам ја бо тражили су воде и тражили су, викали, траже воде, траже јела, тражили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли тражили да их пустите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, не знам ја да су икада и пуштени, ваљда су тражили кога за, болестан и шта ја знам, занемого то, траже доктора и то, ал, не знам да су их пуштали да су излазили, то вече нису излазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било можда песме унутра?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Певали су ти кад дођу, кад дођу ти шарени кад су били ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се они њима обрете на неки начин, траже да они?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тражили су да пјевају те четничке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта кажу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Пјевају те четничке песме и то, шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које песме?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које песме, како?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Четничке те пјесме, шта ја знам тад какве су и биле, већ, не знам ти рећи, углавном тражили су од њих да пјевају те четничке пјесме да би можда, шта ја знам, дали нешто што захтјевају и то. Али то су тражили ти људи у тим маскирним униформама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, они се гласом обрете њима споља јел, или уђу унутра па?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ваљда су улазили унутра, већ не знам ти ни ја, ваљда су улазили, тад нису улаз отварали, али су вјероватно улазили кад су им давали воду, давали су им кроз врата ваљда, који су давали већ на прозор, не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели нешто ту код Дома, можда неке лешеве и то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел знате да је било неких лешева, пошто неки од сведока стражара причају да је готово од првог дана па све до краја да је било лешева?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ту нисам видео лешеве, ту нисам видео у селу лешева, не знам. Око Дома нисам видео, у селу, ту лешева ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли чули ту пуцњаву ту можда, код Дома?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, није се пуцало ту вече, не знам, није нико ни покушавао ни да изађе, ни да бежи, ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били само једну смену, јел?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком времену отприлике, приближно?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ноћни сати, можда, кад је мрак пао, ноћни сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па до ујутру?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем само да сте Ви били у то време када су после тога дана они одвођени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: После дан, кад су одведени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, после Ваше смене, да су тада.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам ја колко су они и били, колко су дана после одведени, не знам тачно вам не знам, могу да причам без везе кад не сећам се колко су дана били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, али како, говорили сте нешто у вези тога да сте Ви били тога дана ту код Дома кад су они одвођени, па јесте ли били на стражи или сте онако дошли?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, нако, ако сам био можда сам био онако у пролазу, никакво задужење нисам имао, никакво. Ја сам и онда реко само могу бит ту ноћ, сутра ми тражи замену, ја сам и дошо са тог Парлога и ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па можете ли да кажете то што сте видели тада?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па нисмо ми, нисмо ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они излазили из Дома, шта је?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, не могу Вам рећи, нисам видео, нисам прилазио ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли улазили у неко возило, јел био камион?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Камион ваљда је био, како сам ја чуо да су одвозили камионом и тим мобилисаним комбијом, што га је војска мобилисала за, возила војску, возила нас, ваљда су и њих возили с њима. Колико сам ја чуо да су комби и тај камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на тај дан кад сте ви видели да њих одводе, па кад се то заврши одвођење, колико је то трајало, цео дан, целу ноћ?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја мислим да је дан један, дан један, ја мислим да су одвели све укупно за дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тада сте рекосте приметили тих пет, шест, седам?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Људи у шареним униформама, кажете са капама овим, јел?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Капе плетене оне црне и шарених одијела, кошуље, панталоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, кажете препознали сте или неко Вам је рекао да је ту тај Целат, па интересује ме, обзиром да носе те маскирне капе, јесу ли навучене преко лица или откуд сад знате да је Целат ту?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја сам чуо да кажу Целат и ја сам га видио једном, прошо је туда он је и ту капу скидао и набијао и, он је био страх и трепет за њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је као био неки стрешина?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па вероватно, вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на ту групу, јел?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Вероватно, страх и трепет за њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, а у односу на вас који сте чували ту, шта су они?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тад кад сам ја био није било, кад сам чувао није био Целат ту вече, а он преко дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел долазио неко други ако није он?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није, ми смо тамо обезбеђивали споредни улаз, није нико нас ни дирао, било нас је, а кад су их одвозили ко је обезбеђивао, Целат, ко је био, туда су одали, питај ти бога, било је њих шест, седам, осам који су отворили салу и спроводили ваљда у те камионе, у тај комби. Остали народ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био између вас, старешина ту, командир тих људи који стражаре?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ништа Вам ја сад не могу, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па неко између вас сигурно требало би да познаје те људе, нема сто командира.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја знам наше мјештане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па мештане.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: А, сад Вам кажем што су били на том Парлогу, Циле, Цоњо, Боро, ја, Ратко комшија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, ко је тај неки старешина код Дома између вас мештана, ту?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Код Дома старешина?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Па вама, ко вас распоређује па каже ти дођи у прву смену од-до?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: А, чекај сад, колко се ја сећам ми смо били на Брањево, у тој школи основној што је била затворена четири разреда, ту је била исто нека, била је једна група војника, после су они прешли на Брањево, али тад кад сам ја мобилисан прије него што је почео рат, била је ту, тад је ја мислим био Драган Машановић, у тој школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Какав је чин имао, шта је имао, који је био старешина, не знам Вам рећи, али он је мени се чини био у тој школи, у тој групи што су били ту људи, а ми смо били у шталама на Брањеву на Економији. Ми смо имали исто један нама кад возио храну из Бијељине камион, довозио је и њима, а сад шта они ту су били, кад су они припојили се нама, напустили ту школу, то не знам рећи. Ал је Драган Машановић био тад у тој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је Драган Машановић био командир и овде код Дома културе у Пилици, ту где сте дошли да чувате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није он тад био, јесу били у тој школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је уопште он био ту?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам да ли је тад био, да ли је тад био не знам, али јесу били прије него што су и Муслимани довезени у ту школу, ту су били у тој школи. Били су ту 10, 15 колико је било војника могло спавати, они војнички кревети на спратове, не знам, сад нисам никада ту долазио као ја из те Економије, из школе, ове штале да дођемо тамо у ту школу, не знам, а кад су они прешли после, спојили се вамо на Брањеву, прешла та јединица код нас и кад су Муслимани довежени не знам, дал после Парлога, прије Парлога, не знам, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули Ви за неке надимке тих непознатих војника у шареним униформама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Целат, само Целата сам добро запамтио, ето, Целата се сећам од тих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте да је вама Дико.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Дико рођак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рођак, је ли он имао неке непријатности са тим војницима у шареним униформама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Чуо сам од њега после да су га нешто тражили, нешто неће да иде, да га, не знам ни ја шта је било, од њега сам чуо, после два, три дана кад су одведени. Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел помињао он некога од тих војника по надимку?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Дико?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не сећам се, не знам. Од тих маскирних војника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, ја знам за Целата, добро ето, њега сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за Бошка неког?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бошко неки?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Бошко, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пипа?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Пипа? Е Пипа је мјештанин села Главичице, он је био колко ја знам прије почетка рата на робији, ђе је био не знам ни ја, осуђен, убили су неког човека возача неког камиона ваљда, осуђен колко не знам, ваљда тад пустан, и дошо, да ли је био тад не знам, али сам чуо за њега, ето, колико ја знам Пипу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули у смислу да је и он био у овој групи маскираних или уопште?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није, није, он је тад дошо из затвора, не верујем, не знам, не знам, нисам га ја видео у групи маскирних, није имао маскирно одијело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за Нишког?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нишког јесам чуо на Парлогу, тад сам чуо за њега, на Парлогу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, у вези чега?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Е тад је било, ето видиш, сад сам се сетио, тад смо били на Парлогу, дошо нам је ручак, добро се сећам био је неки пасуљ војнички тај, војска нам довукла, ми смо иза тих кућа ђе

смо то и страже биле, ровови, већ какве смо имали заклоне, да смо имали, то је био тек почетак, чучли и јели оне здјелице што смо добили, оне алуминијумске војничке, тад је дошло неко возило, не знам ни шта је, пинц гауер, кампањола, не знам ти ја које возило војно, тад је нас ваљда Дико, ето видиш, сад ми се мало памћење враћа, тад је нама Дико као, ми смо отишли тад без командира, тад смо узели Дико ће је био најстарији па да нам буде командир те чете, те наше што смо били горе, те на Парлогу. И тад је он тражио, испадеше људи иза ћошка, иза зграде, шта радите овде, ми остависмо оне порције и оно јело, препадосмо, људи шарени, одијела маскирна, реденици, једемо, шта једете, Муслимани вам ту пролазе, ће пролазе, ко је вама командир, ми се гледамо, немамо командира, а прије смо рекли да нам буде Дико, ето рођо ти си најстарији међу нама, ти нас као води. Неко рече Дико, који Дико, он устаде, ја, он је да ли га ошамарио, да ли није, не знам, не сећам се, он је њега запео да га удари, њему су се одсијекле ноге и порција испала и све, да ли је јео, шта је. Е то се сјећам, е сад ме мало подсјети то, то кад ви рекосте за Нишког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сећате ли се код Дома тог Нишког?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, само на Парлогу сам га тад видео кад смо јели, тад сам га први пут видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте тај неки комби који је мобилисан за потребе војске, ко је возио тај комби?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам Вам рећи ко је возио комби. Тад возио га ко оће, не знам ко га тад возио. Комби војни мобилисан без таблица, не знам чији је био на путу одузет, а ко га возио, знам да и нас возили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можда од неког мештанина из Пилице?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта да је мештанин?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај комби?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Комби?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, неког?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Он је заплијењен на путу, не знам чији је био комби, од које фирме, приватни, да ли је фирмин, али је био за потребе војске и прије него што су Муслимани довезени у Пилицу он је био заробљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како припадае Вама комби?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па полиција, војска, ко је га заплијенила на пункту, где, или, не знам ни ја гдје га заплијенила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да сте га ви запленили?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја нисам учествовао, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не мислим.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Али га неко запленио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, неко из ваше јединице.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Од војске или од полиције на пункту, не знам, али је био за потребе те војске и што треба до.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли примали Ви плату?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја мислим да смо примали неку платицу из Бијељине тад, колико је то било не знам, не сећам се. Чини ми се да смо нешто добијали, колко је било редовно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово кажете дошла вам храна, па одакле вам долази храна, тај пасуљ?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тај пасуљ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, где се то спрема?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тај пасуљ је дошо не знам ни ја, а док смо били у шталама храну смо добијали из Бијељине, из касарне ја мислим у Бијељини да су нам довозили камиони, доле куван, а било је овде код нас у тој штали, били су људи који су задужени да разделе, кувари и то, имали су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте били код Дома, како је то, ово у Пилици, код Дома културе, ту на стражи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо ми добијали ту храну, ми нисмо добијали ту вече храну. Не знам одакле су Муслимани, чуо сам да су давали њима конзерве, шта су им давали не знам, али ко, одакле, дал од војске, да ли неко купио, не знам, не знам, стварно не знам. Јесу им давали воду и храну, а како, који, куд, ко, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се неко бунио уопште од мештана откуд ту Муслимани? За ове затворене.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па бунио се, народ се успаничио, бунио се народ да не провале, да их, бунио се народ, нормално, није имао мирног сна. ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко интервенисао негде, председник месне заједнице или неко?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, то не знам, не знам, да ли су они ишли код тих официра, не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли да ли је унутра, у Дому било затворених жена, деце?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, али сам чуо да није, али не знам, нисам видео, не знам, чуо сам од ових који су ти људи, да нема, да су све мушкарци способни, војно способни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле су они, је ли причано?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Е то не знам, од Зворника, озго, одакле су не знам ни ја, из којих села, не знам. Зворника, одакле, ђе су заробљени, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте после кад се то све завршило, јесте ли чули шта је било са њима, уистину?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нама су рекли да су одвучени у размену, а гдје су одвучени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па за које људе су размењени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За које људе су размењени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па нама су рекли да је возе одатле у размјену, а гдје су одвучени стварно не знам. Дал су их размјенили, шта је било с њима, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу знаш кад неко оде у размену онда каже е за њих је ослобођено, па не знам ни ја, сто особа из.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ми нисмо, из нашег села није било тад, то је био почетак, није било заробљених војника, ето сад, ко је, кад је на Оџачини смо имали из нашег села пет мртвих војника, дал је то било прије тога или после, не знам, мртвих, не заробљених, мртвих војника из Пилице на Оџачини је погинуло за један дан. А кад је било да ли прије или после не могу, стварно ме памћење, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате Ви неке веће јединице после у којој је ваша јединица спадала, припадала?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Куда смо ми после отишли од.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неког од тих команданата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Куд смо ми пошле отишли, отишли у «Стандард» ваљда смо туда, не знам ти ни ја, «Стандард» вероватно, после Бијељина се одвојила доле, не знам, не знам, вјероватно у «Стандард» смо туда отишли горе у касарну после. Ко је био тад потчињен нама, и команданата батаљона, и команданата чета се промијенило, да извине овај суд и ове жене и курта и мурта, ја више не могу попамтит ни кога ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па знате ли ко је у Зворнику овако био први човек у тој командној структури, јесте ли чули за неког?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Био је Винко Пандуровић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре Винка на пример?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Неки је био рањен, Петковић, Петровић, не знам, Петковић, Петровић, неки рањени официр, шта је по чину био не знам, и не знам гдје је рањен, дал је негдје, колко чујем од војске да је мени се чини хеликоптер га негдје однео, да је га дигао и однео и спасио живот, како се зове не знам. Био је Винко Пандуровић, био је Драган Обреновић, био је, мени су били команданти батаљона, ми смо припадали и Пилици и Локању једно вријеме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту био командант батаљона?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Био је командант батаљона, ко је био командант, ко је био заменик, био је Обрен Марковић, дал је командант или заменик, Стево Петровић исто тако, Милан Станојевић исто тако,

командант или заменик не знам, у Локању је био Степан ваљда Митровић, већ не знам шта је био, да ли је командир, командант или, ко му је био заменик немам ти појма више. Кад се промијенило стотину, од чете, вода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, рекосте на почетку та наша јединица ТО и тако, па јел знате до кад је функционисала та територијална одбрана, јел се то уопште мењало до краја рата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам докле је трајало, не могу, не знам, кад смо ми прешли у «Стандард» не знам, не знам, од те, тек кад сам мобилисан, прије него што је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете на пример у «Стандард» кад сте прешли, па ако то везујете за војску или не знам, за нешто друго, је ли то било пре Дома, после Дома?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: После Дома.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико отприлике?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, после Дома, можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко време приближно?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, не могу да лупам без везе, па не знам, можда месец, два, три, не знам. Не знам ни гдје смо после ишли, следећи терен после тога кад су они одвежени, куд смо ишли, дал смо ишли на наше положаје горе ће смо држали изнад, Теочакова или Крћна Теочак или смо ишли неђе на други терен, не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате Миладина Иванића?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Миладина Иванића познајем, његова је кућа ту близу Дома.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он неки угоститељ?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесте, отац му је угоститељ па је он наследио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате да ли он можда није возио тај комби?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не могу Вам рећи ништа, не знам, не сећам се уопште, стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, немате питања.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја имам само два, три питања. Ви сте ТО били кад сте били стационарани на.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Брањеву.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: На Брањеву, да ли је то било време ЈНА?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: ЈНА.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: То било време ЈНА. Јел у то време био Шемсо командант?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесте, али Шемсо није био тад код мене, тад је Шемсо био у Бијељини.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па је пошао да пређе на њихову територију, тад је Шемсо био заробљен кад смо ми били на Брањеву, заробљен горе негдје у Локању, али је био тад командант те ТО док ја нисам био мобилисан, ја сам радио, ја сам чини ми се колико ме памћење сјећа 28.марта мобилисан, прије, '92.године, прије рата нег што је почео рат.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Прије рата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, кад се разилази на Брањеву, Муслимани на своју страну, Срби на своју страну, где одлазе српске снаге војне?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја мислим у «Стандард» смо ми са зворничке општине у «Стандард».

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви у «Стандард» идете?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: У «Стандарду», ја.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Који старешина са вама, са Брањева иде, ви сте морали да имате неког старешину?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја се сећам покојног Моме, Бире на Брањеву.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јел то Момо Васиљевић?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Није Момо Васиљевић?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, Бира је надимак, није Васиљевић.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Бира?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Бира Момо, Момо Бира, он је родом из Јоховца, он је погинуо после рата, не знам које године у саобраћају или на пјешачком, некако је погинуо у саобраћају, а како му је презиме не знам, Бира био му надимак.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Кад полазите на Парлог на извршење задатка, одакле полазите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Са тог Брањева мислим да смо отишли.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јел вас неко вози или идете пешке?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тад смо ми отишли, како смо отишли не знам ни ја, нисмо пјешке, то је далеко.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па зато Вас и питам?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Дали су нам возило, не знам, не сјећам се како смо отишли, ал то има, ја нисам ни знао гдје је тај Парлог, то има 30, 40 километара горе.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: А ко вам је издао заповест да ви идете на Парлог?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам. Нама су рекли горе да треба да се помогне људима, проваљено, погинули неки браћа Митровићи.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ко нас одредио не знам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад сте напустили Парлог, где сте се јавили, где сте?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тад смо дошли кући, тад смо дошли као, нисмо добили замјену, нисмо ми нормално дошли сад други људи, замијенили се и ошли у касарну. Дошли кући, отишо кући да се.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па добро, са Парлога јесте ли кренули пешке?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да се крене и да се окупам, и били десет дана, већ колико смо дана, петнаест, не знам ни ја сад, били без смјене, без ичега, без, и дошли кући окупали се, јели, пресвукли се, обукли, видели родитеља, они кажу тад да су довежени Муслимани, ето.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Све разумем, али Вас питам пошто је далеко Парлог, јел вас неко превезо до Зворника?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ми смо били кренули пјешке, обећана нам је смјена и нема смјене, ми смо кренули пјешке и нека гори и Парлог и све, идем кући да се, имамо и ми породице кући. Дал су они нама, за нама, кренули смо ми туда, дал су они нама дали камион, или, не знам, стигло возило неко, јесмо нечим се превезли, како смо дошли не знам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте ишли негде у неку касарну па су вам давали неке посебне задатке?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, не.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте, нисте нигде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати питање.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не сјећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била су та питања.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Када смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из «Стандарда».

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте ишли?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: И нисте добијали посебне задатке па ви одбили због тога што сте требали ићи на купање?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, не, није нама нико дао.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: То Ви не знате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нама нико није давао никакве, нисмо нигдје ишли на, у другу касарну да нам дају те задатке, не знам.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче хране, пасуља и овога док сте били на Парлогу.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: То је тад било, сећам се кад ме сад овај господин питао, тад се сјећам, зато сам се сетио Дике Јурошевића, њега је тад тај Нишки препао, ми смо га ето, као сад узмемо најстаријег, ти буди командир, дошли људи иза ћошка, ко је командир, шта радите овде, једете, каже ја, не знам је ли он реко ја, или неко други, Дико, каки Дико, војска ти једе, тамо нема нико на обезбеђењу линије, ми смо се препали.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Е сад, осим тог екстремног случаја, где је Дико настрадао, да ли сте ви других дана добијали храну?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесмо добијали.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, исто, из истих извора?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесмо добијали храну, дотурана је нама храна горе, јесмо.

Опт.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, толико, хвала Вам.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ми смо били горе десет дана, петнаест, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јурошевићу, јел Ви знате ко Вас је сад испитивао?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, никога ја не познајем овдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког мајора Марка Павловића у периоду о коме данас причамо, почетак рата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Мајора Павловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Павловић.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не сећам се тога мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на почетку сведочења на моје питање везано за ове догађаје, за Дом културе Пилицу, за Парлог, ми смо тада били ТО. Јел тако?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ко је био командант ТО? Кажете ми смо тада били ТО а после је била, пита Вас тужилац кад је била бригада и тако

даље. помињете имена неких команданата, Пандуровића и то, јел њих везујете за...

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ...период кад сте били ТО или за период кад је била бригада, да то разјаснимо?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Пандуровић и ови су били горе у «Стандарду» команданти, командири, а доле у Бијељини у ТО ко је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма питам Вас за Дом културе Пилица, јесу ли они били после Пилице или пре? Пандуровић, Обреновић, оне које сте помињали.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Е не знам, не знам, Пандуровић кад је дошо, мислим да је после Пилице Пандуровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам у време Пилице, рекли сте тада смо били ТО, знате ли ко је командант или не, то Вас питам?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Где је тада команда те војске, те ТО, Ви кажете ми смо тада ТО, где, јел има та ТО команду или нема? По Вашем знању.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Доле у Бијељини је био и тај Шемсо Муминовић, како се зове, и ти официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Шемсо Муминовић био у српској војсци?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Он је био тад, није био кад сам ја мобилисан 28.марта, он је прије пошао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о јуну, да ли је Шемсо Муминовић био у српској војсци?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Био је, а докле је био не знам, био је у тој Бијељини доле, у Бијељину у касарни је био, а докле је био не знам, кад је пошао, код датума, да пређе на територију горе преко Локања, већ ђе иде, у које село, не знам ни ја, Теочак, ђе, не знам ни ја горе, који је датум не знам, и заробљен је чујем на Локању, кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Дома културе у Пилици и затворених људи или после?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог Дома културе који нас интересује или после?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Пре ја мислим да је Шемсо заробљен, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте ми онда о њему причати ако је пре, ја Вас питам у том периоду, ко је командант војске, војних снага ту? Не знате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је надлежан, нисам Вас схватила, на питање, на почетку кажете ја сам ту прошо и ту их чувају седам, осам тих у маскирним униформама са неким капама, маскама. Ко је надлежан да чува те људе ту, ваши људи из ТО Пилице или неки други људи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па били су људи њихови ваљда, дошли су људи горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту надлежан, ко је одговоран за те људе који су затворени ту у том Дому, ти маскирани шарени, или ви?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па они, ко смо ми, ми смо тад били нај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, ми смо до данас имали доста сведока који су казали да су ту стражарили, из ваше јединице, Ви можда нисте, као што данас кажете, али они кажу ми ту стражаримо, окол.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо ми...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда дођу ти маскирани.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: ...ништа били ко надлежни, ништа ми ту нисмо били надлежни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви чујете мене шта Вам ја кажем?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокоментаришите ми исказе сведока који кажу да су били припадници Ваше јединице, исто причају ко и Ви, били на Парлогу, а да је онда ту њима дат задатак да чувају да ови људи не побегну и да су били распоређени по сменама и тако даље. Ви кажете нисте, Ви сте само једну смену радили.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Једну ноћ, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неки кажу две, неки кажу три. Они кажу ми ту чувамо, Машановић каже да је он ту био неки командир, да је он ту исто.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Он јесте био командир, имао је неки чин у тој школи, а који не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам ко ту чува, ти шарени маскирани или ови Ваши, колеге, Ваши Пиличани?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тад су били шарени кад сам ја био, у шареним униформама, и дал је био још ко од ових наших из те што смо били на Парлогу групе, не знам, ја сам био тамо позади сале са њиховим још једним, да ли је био још ко из друге ђе, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули Ви да су они предвиђени за размену, за неке људе у Тузли?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тако су причали нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти, ко су ти?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ти људи који су, ти шарени, да иду у размјену, да иду, па ће их размијенити, да неће их дуго ту држати, да се народ успаничио у селу, да страхује, да не би случајно разбежали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нека војска их је ту довезла, која војска, шта сте чули? Пошто Ви углавном причате шта сте чули. Која војска их је довезла?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па та валда шарена, та маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довозио?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, ко их је довезо, ко их је обезбеђивао не знам, нисам ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел то та иста војска коју сте после виђали?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Валда је, шарена, валда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војска, која је то војска, која је то јединица, која је то формација?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, та шарена војска, не знам. Нисам смео питат ко сте ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Машановић да су то били неки војни полицајци.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, можда су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту било људи са белим опасачима.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Можда су имали беле опасаче, не знам, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тако нешто?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам видео, не знам, не сећам се, белих опасача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли вам је познато да је неко од тих ту људи из Пилице ишао у Зворник нешто да се жали, на услове у којима људи живе, на њихове?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке упаде и тако даље?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Мени није познато, јесу их малтретирали, јесу им тражили да пјевају те четничке пјесме, јесу, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим терања да певају песме, како су их малтретирали?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па тражили су да им дају воду да пјевају, шта ја знам, које већ пјесме тад било, не знам ти ни ја, не могу се сад сјетит како се зову те пјесме ратне, или шта ја зна, да их, откуд зна, тражили су ето ко уђе, отвори врата, хоћемо ли, хоћемо, пјеват, пјеват, шта су пјевали не знам, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ово Вама био први контакт са заробљеним Муслиманима у току рата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесте. У току рата? Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остао једини контакт или сте још некада били у прилици да видите неке заробљене муслимане?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Јесте ли чули за неког Пиварског?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам чуо, али га не познајем, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Као и за Нишког, тад Нишког сам тад видио, а Пиварског сам чуо да је неки командир, јединицу има своју, које не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Командир неки, своју јединицу има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте Ви тог дана када су ти људи отишли.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете видели сте тај комби јел?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја, комби валда и камион су их возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комби и камион?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели улазак тих људи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај камион? Кад је тај одвоз завршен, јесте ли Ви остали у Пилици?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Отишо, код куће био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то мислим, у Пилици, нисте напустили место.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало после тога?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Откуд знам шта ће се причат, отишли су, и мало је народ одахнуо, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За судбину тих људи Вас питам, да ли се нешто причало?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: А не знам, нама су рекли у размену да су одвезли, а где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ко Вам је то рекао, ко Вам је рекао где су их одвезли?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ти што су их товарили, што су их возили, откуд знам већ ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти маскирани или ови из Ваше јединице?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па ти маскирани, да их возе у размјену валда, причали су ти мештанима, народу који је већ био, пролазницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо сведочење Машановић Драгана и сведочење Миладина Иванића који кажу да су те људе возили у Герину кланицу.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи су убијени у Гериној.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Где их водили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Герину кланицу у Каракај.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам ни шта је то ни гдје је то, Герина кланица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви радите у Глиници?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Герина месара, Каракајско поље.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не. Герина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Сад први пут од Вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гера неки. Каже Машановић сведок да је он заједно с тим људима ишао тим комбијем у коме је био Миладин Иванић, који то потврђује, да су ти људи убијени тамо, и да су се они вратили и каже сви су у Пилици.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: То ако они тврде они тврде, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сачекајте да завршим...

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ...предочавање. Они кажу, Машановић каже да кад су се вратили ту, да се пила нека гајба пива испред оне кафане и продавнице оног Милана Јовановића.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, ја не знам, нит сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су сви знали да су ти људи убијени, да се то причало.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нит сам био ту кад су се вратили, нит ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви такве неке приче нисте чули?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули да су ти људи убијени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: После јесам, после колко времена, али су нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико времена?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Е сад, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближно, не морате у датум и ког дана, не питам Вас то, приближно.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, месец, два, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули после месец, два?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па чуо од народа ко и кад сам дошо, ето, онај чуо од оног, онај од оног, откуд знам колко је то била тачна информација, народ прича, село бруји, нама су рекли да су их возили у размену, а сад гдје су их одвезли, дал су их размијенили, дал су их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо после месец, два информацију коју сте чули да су убијени, од кога и где?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Од мјештана, од народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Од мештана, од народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта народ прича, где су?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па да су их негде одвезли, откуд знам, ето Ви кажете ту Герину кланицу, ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, за Ваша сазнања, ја Вам предочавам шта каже сведок.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли и Ви имате таква сазнања?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, ђе су их одвезли, да ли су их ликвидирали, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете тај комби је војска, шта, мобилисала или како?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Војска, да ли је полиција на пункту заробила, мобилисала за потребе војске, полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај камион којим ти људи иду, какав је то камион?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам камион чији је и какав је, дал је био војни, шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да сад ти маскирани узимају тај комби који је војска мобилисала?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Како објашњавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел можете ту нешто да нам објасните око тога?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Немам појма, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то схватате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Схватам, не знам, они су тад могли све. Они су тад имали аутомате на себи, пушке, шта сам ја имао тад, имали паповке на тим, кад смо били на Парлогу, они су тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки на Парлогу кад долази, јел ви питате коме он припада, ко је тај човек?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Командир неке јединице, Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, јединице?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Неке јединице, који је имао групу, водио, откуд знам како се звала. Нишки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Имао је неку групу, јединицу, командир је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим возилом долази?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, пинц гауер, кампањола, шта је било, не знам ни ја, нисмо видели, само дођоше људи иза ћошка, иза куће ће смо чучали, јели, видимо људе у шареним одијелима, а које возило не знам, там на путу било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, јел Ви знате неког Синишу Ћирковића, ту из Пилице?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тад био?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Он је зубар, умро је, погинуо исто, а која задужења је имао, ја мислим, не знам, не знам, зубар је по занимању, а шта је био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта мислите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: За?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почели сте ја мислим, па онда не знам?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта је, која је задужења имао, не знам, не знам шта је био тад, да ли је био шта, да ли је. Не знам, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по Вашем сазнању имао неке везе са територијалном одбраном? Неки сведоци о томе говоре, да је ту имао неку канцеларију, у оквиру Дома?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, не знам да је имао канцеларију, не знам да је имао канцеларију ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то Ваша јединица била, која је то била формација, да ли је то нека чета или нешто мање или неко одељење, шта је то, када Ви тако самоиницијативно напуштате и долазите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Било је нас на том Брањеву доста, а на Парлогу колико нас је било, не знам, на том Парлогу колико нас је било. Када смо дошли доле, кућама, нисмо добили ту замену, нису нам послали, ми смо дошли. Колико нас је било, не знам, не знам, не могу да се сетим броја, ко нас је предводио, ја мислим да је тада био тај Момо Бира, ко нас је одредио да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Готовац Драгана, неког команданта неке формације, јединице неке?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам чуо, али тада нисам, после, Готовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком сте Ви припали батаљону и када? Кажете, ТО па после не знате колико, месец, два бригада?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Паница је била први батаљон. Када, не знам ни ја. Први батаљон је била, када, које године, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви да су ту неки долазили људи, нека делегација, виша нека, да ту нешто виде како је то организовано, да ли има УС, па се после зидао неки УС.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто? Да ли је био неки спољни УС да је прављен док су ти људи ту били?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не. Прављен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто монтажно, тако?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста сведока о томе говори.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: УС има у склопу те сале, магацина и школе, тамо је зидан и посебно иза зграде, далеко, али тај УС је монтажни, прављен нема, нисам чуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали Ви уопште некога из војне полиције у том периоду?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У Вашој изјави датој хашким истражитељима 2003. године, помињете неки нож код тог Целата. Какав је нож у питању?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Он је носео нож, он је носео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви пута њега видели за тих дана, не знате колико су дана ти људи боравили? Један, два пута, пет пута?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Он је носео, он је ишао свуда, ту око сале и код врата, туда, отварао, ваљда им је он тражио да певају, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је некога повредио тим ножем?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули тако нешто?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја нисам, а чуо сам од народа да је повређивао, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули, то Вас питам?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да је ваљда повредио некога, да ли је убио, да ли је ранио, да ли је, шта и како, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте причали да сте чули да је убијен неки заробљеник?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, да, да је убијен, рањен, шта ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко је то урадио?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, ваљда Целат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целат?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да сте видели неко тело иза зграде беживотно, па да нисте то желели више да гледате. То стоји у Вашој изјави.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, јесте било тело, да ли је тај, да ли и када убијен, не знам, када је други, немам појма. Јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то тело лежало?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Сала је надуже овако. Овде горе код чеоне стране где су улазна врата, врата су улазна овде, код чеоне стране ту је лежало тело, а ја сам био са друге стране, супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми овде фотографије. Чеона страна је за Вас шта, оно где су?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Метална врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су врата? Па, то је бочна ја бих рекла. Чеона страна је ваљда где је улаз, онај главни улаз, где је полиција.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите овамо. Ја бих рекла да је ово чеона страна.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: То је Дом, то је та школа, ту је та школа била, а са ове стране је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је лежао леш?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ево ту је. То Вам ја објашњавам, ту, а иза ове зграде имају дрвена врата што сам ја обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та врата су потпуно иза овога, на супротној страни?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Иза овога, ово је главни улаз. Овде сам, ако сам ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи супротно од?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да, а иза ових врата, значи ова зграда са ове стране има дрвена врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи са ове леве стране од овог, гледано на овој слици? Пошто ово је овде, ово што смо сада гледали.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овамо?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са супротне стране у односу на ово?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да, овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је било тело или овде?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Овде је било тело, ту сам видео тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су сада ове плакате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ту је било тело, ту сам видео тело да лежи. Када је убијено, ко га је убио, не знам, а са ове стране су врата дрвена, дрвени улаз. То је оно што сам ја обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

Констатује се да сведок показује на фотографији број 39 Фотодокументације, да је тело лежало поред стуба са, највероватније, изборним фотографијама неког кандидата, а да је он стражарио са супротне стране у односу на страну Дома која се види на фотографији 39.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то тело лежало?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам када, ко га је однео и када, где је однето, да ли је закопано где, не знам. Било је тада ту, када је заклан, ја сам чуо да га је ваљда он гањао, да га Џелат ножем гањао, да ли га је убио ножем, да ли га је убио пушком, аутоматом, не знам са чим. Нисам прилазио да видим да ли је метак, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ова ситуација када је Џелат ударао некога кундаком пушке и псовао, када су ови људи улазили у камион? Шта је то било?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кога је тукао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кундаком пушке.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом уласка ових заробљеника у камион? Стоји овде, када један од старијих заробљеника је одбио да уђе у камион, да ли није могао физички или није хтео или шта?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: То сам, овај, чуо, не знам ко ми је причао, да је био један, ваљда није могао да се попне горе, већ како је било, да ли је било, како су се пењали у то возило, да ли је било високо,

па није могао, онда га је он ударио пушком, кундаком, цеви, са чим га је ударио, да ли га је убио, да ли га је ударио само, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви причали на основу тога што сте чули?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да овде у изјави хашким истражитељима стоји да сте Ви позвани да дате, како информације о ономе што сте видели и о ономе што сте чули, јел тако, то су од Вас тражили, да кажете и шта сте чули и шта сте видели. Добро, пошто смо Вас и ми то данас питали, има ли још нешто што сте чули, а нисте нам рекли?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји овде да сте добили наредбу да сваког потенцијалног бегунца ухватите, па и да пуцате ако је неопходно, али за тим није било потребе.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ко да пуца, ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја предочавам изјаву коју сте Ви дали. Да ли је била нека наредба како да се понашате за време тог дежурства, ако неко почне да бежи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесте, ако почне да искаче на прозор, да наваљује на та врата да се пуца, да се не разбеже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пуца?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам каже ту наредбу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, та маскирна униформа, војска та у тим шареним оделима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они вама неки команданти, шта су они вама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нису нам били команданти, али он ти је, они су могли то да нареду сваком. Ја не знам ко је он био, да ли је он био војна полиција, да ли је он био командир, шта је био, они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питасте ли Ви свог команданта, ко су они мени да наређују?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њих, него свог ваљда?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се ваљда плашили свог?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питасте ли, ко су они, шта су они ту, па да сада ми морамо њих да слушамо?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некада сазнали?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле су ти људи били ту на територији Зворника?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: У Пилици су били док их нису одвезли, Муслимане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим уопште на територији Зворника. Ко су ти људи, одакле су ти људи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, довели озго Муслимане са, како су их довели, возилима, допратили их ту и обезбеђивали. Ко су били, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то Босанци, Срби, Хрвати, ко су ти људи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, не знам, не знам да ли су Србијанци, Босанци, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ви прилике да причате са тим људима, да по нагласку закључите из ког су краја?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте Ви чули од некога да је неко од стражара препознао некога од тих заробљених? Ви радите у «Глиници», јел тако рекосте?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и тада радили у «Глиници»?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам, двадесетпет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се запитали, да ли међу заробљенима можда има неки Ваш колега радни?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, не знам ни одакле су, где су заробљени, не знам ни где су били заробљени, да ли су у Зворнику, да ли су села око Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваљда су из села око Зворника, то је све близу.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, нисам никога чуо, видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко препознао? Ево овде су били неки који су препознали неке своје колеге.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Чуо сам од овога Цоње да је говорио да је заробљен био један колега што је радио на кречани, ето не знам ни како се зове, Муслиман, он ми је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он препознао њега?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да је чуо, да ли га је видео, да ли му је неко рекао да има тај Муслиман што је радио на кречани, ту где ја сада тренутно радим, не знам од кога је чуо, да ли га је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао неко да има неки возач из «Дринатранса», неки кондуктер или возач, Муслиман, да је радио у «Дринатрансу»?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, можда возач да није који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви препознали?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тада је покојни Драган радио као кондуктер у «Дринитрансу». Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, заробљеник, заробљеник да је радио као возач у «Дринатрансу»? У Вашој хашкој изјави стоји.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам тог Муслимана возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте препознали некога ко је био возач или кондуктер у «Дринатрансу»?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не сећам се. Путовао сам аутобусом, али не сећам се, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ситуација да неко ту, било од мештана, било од вас стражара, дотури неку храну, цигарете, воду, било шта тим људима унутра?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, јесу, ваљда дотурали су им, када су тражили црево, воду, давали су им да пију, црево дигну горе на прозор или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала за црево., то сте се већ изјашњавали, цигарете, храну да неко да ту људима?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: То исто сам ваљда чуо од тога Стевановић Драгана да је ваљда давао, бацао некоме, како је бацао, да ли је тим људима давао, у шареним оделима да им дају или како је, на који начин, кроз прозор, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти маскирани војници, како их Ви зовете, долазили у путничким аутомобилима ту или у неким већим, теретним или било којим другим?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, не знам, да ли су у путничка, да ли су војна, да ли је камион, не знам. Нисам ни био када су долазили, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој хашкој изјави стоји да је била ту нека клупа на којој је седео неко од тих војника и записивао имена заробљеника који су онда одлазили, име, презиме оца и тако даље и да су онда они један другом преко рамена се пењали на тај камион и улазили. Ми имамо и сведоке који исто причају да су они ту пописани при изласку ради одласка у размену испред ових врата које сте сада видели на фотодокументацији, да су пописана имена и презимена и да су онда они ушли у те камионе и одвезени тамо у смрт, како се испоставило после. Да ли се сећате Ви такве ситуације да они њима пописују имена и презимена, када они излазе из тог Дома и касније их одвозе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Чини ми се да се сећам, али ко је, како су, ко их је пописивао, не знам. Чуо сам да су уписивани а ко је, ваљда је та клупа стајала, откуд знам да се ваљда лакше пењу у тај камион, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су записивали та имена и презимена?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, ту ваљда када се пењу на камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате, ко је то записивао, да ли неко од стражара из пиличке јединице или неко од тих маскирних?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није, није нико био од стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико био?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, од наших мештана нико није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Машановић да је био.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја га не знам, ја не знам. То он ако тврди, ја не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се неког другог да сте видели?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже и овај један Муслиман што је преживео стрељање ту у Каракају, да су они изашли и да су баш се радовали што ето, дају име и презиме, име оца, зато што им је онда то говорило да ће ићи негде у размену, пошто их пописују, али се Ви не сећате ко је то радио?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић, пуномоћник оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, извините, молим Вас.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Јурошевићу, да ли имате Ви објашњење зашто ви чувате људе, Ви и Ваше колеге стражари, за које не знате ко их је затворио?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Зашто чувамо?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Из страха да се не би разбежали по нашем селу, да не би угрозили наше жене и децу и људе.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ти који су затворени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А зашто их нисте пустили да изађу одатле?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Од кога да пустим?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим? Ја Вас питам, Ви кажете не знате ко их је ту затворио, неки у маскирним, шареним униформама. Да ли имате објашњење, зашто их чувате ви ако не знате који су ти, које Ви из Вашег исказа описујете као?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па их страха да се не разбеже по селу, да не угрозе наше жене и децу, а ко сам ја тада био да ја отворим врата да их пустим, као и онај Муслиман. Убио би ме као и оног Муслимана.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, пошто сте Ви учествовали, значи у чувању људи који су касније убијени, да ли можете да објасните, зашто никада се не распитасте који су ти у маскирним униформама? Ви их овде описујете као неке марсовце, као шарене униформе и не знате чији су и који су?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто никада се не распитасте који су?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Код кога да се распитам, код кога?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, могли сте да питате, Ви спомињете ту неке људе, Целат. Зашто никада не питасте, ко је њима командант, који су то људи, која формација?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам смео, није ме интересовало.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте смели ни да питате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам смео и није ме интересовало.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, Ви сте чували људе који су после убијени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, откуда ја знам, нама нису рекли да су убијени, нама су рекли да их воде у размену.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, али могли сте бар да чујете и да сазнате, да се распитате, ко су ти људи који су те људе довели, одвели, нису ти људи са Марса дошли, него су ту негде по Зворнику били.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам ја одакле су, који су, ко је претпостављени њима, не знам. И сада кажем, не знам и нисам знао ни тада, нисам смео да питам. Тада смо ми били у Титиној униформи, оној СМБ, мањи од макова зрна. Он је био тада страх и трепет.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је тада био командант територијалне одбране Зворника?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не знате? Па, Ви сте у то време кажете припадник територијалне одбране.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, не зна се, променило се и шуша и буша.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, у то време?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У то време када су чувани ти људи, ко је био командант територијалне одбране? Хајде, Ви сте припадник територијалне одбране и једну врло важну ствар не знате, ко је командант територијалне одбране Зворника?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, стварно не знам. Немам разлога да не кажем ако знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: До дан данас не знате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада никог нисте питали?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да сте ме можда питали 1996., 1997. године када је рат стао. Сада после осамнаест година.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тада сте знали а сада не знате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да сте ме можда би тада се сетио и знао би, а стварно прошло је времена да не могу да се сетим тога, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И до дан данас не сазнасте, ти у шареним униформама, чији су, који су, формацијски?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немам више питања.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих поставила једно питање у вези са овом групом у маскирним униформама. Када Ви њих први пут видите? Да ли у овој ситуацији када један од њих напада Дику Јурошевића или и пре тога?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тада смо видели на Парлогу први пут те маскирне униформе. Ми смо тада били, СМБ одећа имали. Тада је био тај Нишки.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кажете да су тада они испали и појавили се изненада иза неког угла.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Иза куће, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како Ви знате да су то српске снаге, како?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, зато што су дошли од нас одакле смо и ми дошли, нису дошли од спреда одакле чекамо тамо од Парлога да дођу Муслимани, него су дошли иза наших леђа одакле је тенк тај штитио ту по Парлогу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како знате да морате да их послушате, да поступите онако како они траже?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Зато што је дрекнуо, ја сам се сатро, мени је испала и она порција што сам јео, од страха, што је дрекнуо

човек иза угла. У први мах би помислио човек и да је Муслиман и све и свашта, али после смо чули када су отишли, од мештана и од тих, да је то тај Нишки и његова та восјка.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ако их нисте видели, да ли сте знали да се они налазе на територији Зворника?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесмо, чули смо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Таква једна група?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Али га нисам познавао до тада, ето тада сам га први пут видео, Нишког.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а кажите ми, јесу ли ова врата, улазна врата од Дома културе у ком су се налазили затвореници, била закључана?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесу, катанац.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, а ко је имао кључ од тих врата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, ко је имао, не знам, ко их је и затворио тамо, када су дошли, ваљда он, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко он?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, тај који је и затворио катанац, ваљда, не знам ко је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите, да ли сте виђали да неко улази на та врата, излази, откључава то и закључава?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, чуо сам када су тражили да те песме певају те четничке и то, шта ја знам, те.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је тада улазио унутра?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, ти људи, маскирна одела, то обезбеђење. Они су могли да траже од њих, захтевају шта хоће, да певају, да вриште, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У својој изјави датој истражитељима Хашког трибунала кажете да сте неколико пута били на стражи и то искључиво дању, а данас нам кажете да сте стражарили једном и ноћу, па да ли можете само та нека размимоилажења да објасните.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Колико ја се сећам, на стражи сам био једном у ноћ, али сам био не обезбеђење, него у пролазу, на улици, ту улица има испред Дома, улица од школе, сада што сам гледао ону слику, то је улица од Дома. То се уопште и не види тамо улаз и то. Долазио сам дотле, а тамо ме није ни интересовало када нисам да прилазим, на дужности, на стражи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, када сте били на стражи, ко Вам је рекао на ком месту треба да стражарите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тада ко ме је одредио ту да будем, да ли је тај војник што сам, не знам, или је, не знам, не знам ко ме је одредио тада ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате, да ли сте видели или можда чули, колико је укупно затвореника било затворено у Дому културе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кажу да је била пуна, а колико, не знам, пуна сала. Колико је, који је број, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у ком периоду је била та једна Ваша стража ноћу, како данас кажете, на почетку када су били затворени или?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Сутрадан када смо дошли са тог Парлога или други дан, тако нешто, дан, два када смо дошли са положаја, тог Парлога, ето, колико се ја сећам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А овај плави камион за који кажете да сте видели да су излазили затвореници, када су изведени.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Плави је ваљда био комби, боје, или зелени, не знам, да ли плави или зелени, не знам.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да ли сте Ви тај плави камион виђали и раније или касније већ на неким другим местима, или само тада?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тада, тада када су их возили. Ко их је возио, не знам, рекли су да их возе у размену, а ко их је возио и где их је возио, стварно не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је Вама било познато, шта се налазило у «Стандарду», кажете да сте пар пута долазили до «Стандарда» Ваша група војника, али, шта је било у «Стандарду» тада када сте Ви долазили?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта је било у «Стандарду»?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ваљда после војска та, и ми смо прешли из те штале го ре у ту касарну, војска зворничке општине, села онда.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите ми, како кажете да сте пазили да ти заробљени Муслимани не изађу и не угрозе становништво у селу? На који начин су они могли да угрозе становништво?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, ако би покушали да искачу на прозоре, да ударе на ова врата дрвена ова вамо што су била, укована даскама. Ова су била метална закључана, ако би почели да искачу на прозоре, тако једино.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па, мислите тако заробљени, голоруки да нападну становништво или како?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Откуд ја знам, тако су, страх је био међу народом, међу женама и децом поготову и нису малтене били ту, сви су отишли у Србију преко Дрине код родбине, где је ко кога имао. Остали су малтене све људи, деца, способни, нису жене и деца од страха су прешли преко Дрине. Моја жена је лично била код рођаке у Лозници.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је познато, да ли су затвореници у Дому културе имали WC и неке основне хигијенске услове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Чуо сам да су их пуштали у WC да врше ту поред зграде, а прављен WC нисам видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте нам рекли, «нама су рекли да их воде у размену».

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А онда пре тога, на питање председнице већа, кажете, «ти који су их товарили у камион, рекли су да их воде у размену». Да ли сте Ви међу мештанима, војницима који чују то, када ови који товаре у камион кажу то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта да ли сам чуо, да ли иду у размену?

НАТАША КАНДИЋ: Да то ови који товаре их у камион кажу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам Вас разумео потпуно.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете данас у једном тренутку, «ти који су их товарили у камион, рекли су да их воде у размену».

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: У размену, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви то чујете?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам ја чуо од њих, народ прича који је био на тој улици испред зграде, испред пут Зворник-Бијељина, неко стане, неко прође, неко гледа. Народ прича, воде их у размену. Ко је био ближи, њима су и рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете, «ти који су их товарили у камион».

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Причали су да иду да их товаре у размену. Није нико тада рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Ти који су товарили у камион?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме кажу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па војсци ту ко је био, пролазницима ко је питао, ко је.

НАТАША КАНДИЋ: А како Ви знате да су то неки?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Зато што сам чуо од Вас, од другог, ето кажу.

НАТАША КАНДИЋ: А шта Вам кажу ти други, како кажу они тачно Вама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кажу да их товаре да их возе у размену. Где у размену, ако ја знам сада у размену, они кажу, товаре их и воде у размену?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: У размену да их воде.

НАТАША КАНДИЋ: А то Вам кажу баш у том тренутку када товаре или?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, у том тренутку.

НАТАША КАНДИЋ: У том тренутку Вам кажу?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви видите то, да ли Ви видите то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја сам био на улици испред Дома, испред школе где је заклоњено са једним делом школе, улазна врата главна где је камион, где се товаре. На улици био сам колико сам био да сам био, не знам ни ја, можда пола сата, сат, отишао кући, товаре, возе их, рекох оцу, жена и није била код куће.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ћу сада да Вам прочитам оно што сте Ви рекли хашким истражитељима, па нам онда Ви реците, да ли је то тачно, да ли сте то видели: «Не сећам се колико је заробљеника укрцано у камион, али се сећам да су у првој, да су првој групи казали да сви клекну, како би следећа група могла да седне на њихова рамена. Тако је свакој наредној групи било наређено да се попне на рамена људи из претходне групе, па верујем да су они из прве групе тешко подносили терет под којим су се налазили. Било је ужасно посматрати тај приказ»: Да ли сте то видели?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не сећам се, ја то нисам видео, да ли сам чуо, да ли сам видео, како сам ту изјаву дао, сада се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Али, пазите, ово је тако описано да тешко можете да овако пренесете када Вам неко тако исприча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када није транскрипт, не мора да значи да је од речи до речи.

НАТАША КАНДИЋ: Па, да, али ја питам, да ли је тако то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, Ви кажете видите да су ту, колико се сећате, Ви кажете да видите да се ту пописују на некој клупи.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не види се са пута та клупа, тај улаз, не види се са пута, дозволите ту слику опет да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, где је била та клупа? Шта Ви онда видите, да ли улазе у камион или не? Из овога произилази да видите и клупу и улазак њихов, па би требало да видите.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ово је Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ево ово је Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Овде је улаз главни тај, метална она врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ево ту.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: А ово је пут, ево овуда пут иде, главни пут Зворник - Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, где Ви стојите, ево овде они излазе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Испред Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите врата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не виде се одавде та врата, одавде не видиш та врата, овуда ти иде пут, овде стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како видите клупу онда, како сте видели клупу за којом пишу имена и презимена?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Клупа је ту била да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту, где ту?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ваљда овде код камиона, код излаза, код улаза, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је камион у односу на врата?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Камион, ваљда је код врата ту паркиран, како је било, ја сам стојао овде иза, а ово су Вам улазна ова врата што се не види одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Исто у овој изјави хашким истражитељима пише да сте рекли како чујете да се неки затвореници приликом укрцавања у камион, распитују куда их воде и да, овај, ови у маскирним униформама кажу да их воде у размену. Да ли сте то чули?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, не сећам се, можда сам чуо, ето са тога пута главног, можда сам и чуо јауке, где их воде, нама су рекли тада ти војници који их спроводе и товаре да их воде у размену.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, Ви чујете када ти војници који товаре кажу.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кажу да иду у размену.

НАТАША КАНДИЋ: Ви лично чујете то.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: И пролазници причају и народ.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али и Ви чујете, тако сте сада рекли, добро. Само нам још, овај, кажите, описивали сте оно што сте видели и чули тамо, како су они овај, када су морали да иду у WC, да су прво ишли у неке две мање просторије, а када то.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ту има где се пре качила гардероба, гардероба, зимско време када је хладно, бунде, јакне, капути, чивилуци, за време игранки, сијела и тога, ту је се качила гардероба и оделење где су пуштане плоче. Ту вероватно су они ишли у то, у то, то је преграђено, друго је сада, оно од шперплоче направљена сталажа ту и ставиш одела и он ти да број, окачиш на тај чивилук. То је затворено

било том шперплочом. Ту су вероватно вршили нужду, неке су пуштали напоље чујем и да су излазили ко је, а неки су и ту.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, како вероватно?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Вероватно су ту улазили у WC у то, ако их неко не пусти, ако неко не отвори врата да врши нужду, неће вршити нужду. Можда је отишао у то одељење ту где се качила гардероба, то има једино ту.

НАТАША КАНДИЋ: Па, да ли сте касније добили неки доказ да је то тако било?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па јесам, када су одвежени да је смрдело, да су били, да је то, да извинете усрано и смрдело на говна и мокраћу.

НАТАША КАНДИЋ: А када је то било, на почетку, првог дана, како?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта када је било?

НАТАША КАНДИЋ: Када су ишли када нису излазили напоље, него су ишли у ту помоћну просторију?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, откуд знам, када су ишли, када је коме натужило ишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао сведок да је улазио.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам улазио да видим када је коме натужило.

НАТАША КАНДИЋ: На крају је проверио и видео да је било.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам улазио у салу, нити сам смео ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви питате, ког дана је тако било. Он није улазио тих дана.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ко сам ја да ја уђем у салу да кажем, дајте Ви мени ту отворите да ја видим тамо где они пишају и серу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ко сам ја бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, како је подигнут после, да ли је било неког WC да су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: WC није био монтажни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, седите према већу, а не према ономе који Вас пита.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Причам са њом па сам се зато окренуо према њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одговарате на питања учесника у поступку, Ви гледате у Ваш тај монитор и у тај микрофон. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: И само још једно питање. Поново се враћам на оно када њима наређују да улазе у камион, овај, Ви помињете да видите једног старца који или неће или не може да се попне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Питала ме судија.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан, Мевлудин Лупић, оштећени. Ја ћу поставити једно два, три питања сведоку, обзиром да се мало слабије и чује горе у публици због буке, тако да, господине Јурошевићу, неколико пута сте данас рекли да, спомињали сте, уствари, паравојне формације, шарене униформе, војску и тако даље, па ја бих Вас замолио ако Вам није проблем, да појасните шта Ви сматрате под појмом паравојне формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам сигурна да сам данас чула тај термин. Није никада ниједном рекао паравојне формације.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја се онда извињавам, стварно се лошије чује. Знам да спомиње униформе, спомиње војску.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шарене маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао паравојне. Он је рекао маскирне униформе и капе оне навучене плетене.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, ја се онда извињавам. Споменули сте један инцидент, присетили сте се када Вас је тужилац упитао, за Вашег командира на Парлогу, па се присетили једног инцидента, да је Нишки био овај, одмах након тога инцидента, овај како сам ја разумео, Ви сте напустили положај на Парлогу и отишли сте, отишли сте кући. Па сада моје питање гласи, након тог инцидента, овај, рекли сте колико сте се плашили тих шарених униформи и тих људи који су долазили, да ли сте се плашили можда када сте побегли са Парлога, да одете кући, да неће поново ти људи доћи по вас или већ?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо се плашили, јер обећано нам је када смо пошли, да ће нам дати замену, провели смо, не знам тачно, десет или дванаест, колико, петнаестак дана, није нам дошла замена, нисмо се плашили, решили смо да идемо кући и ми смо оставили код куће жене и децу, родитеље, нисмо се плашили да ли ће нас неко вратити, да ли ће нас неко зауставити на путу када смо напустили Парлог, нисмо се плашили. Ја лично се нисам плашио.-

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Рекли сте да сте запослени били пре рата у «Глиници», да сте и данас запослени у «Глиници».

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Путовали сте, уствари, да ли сте путовали свакодневно Пилица и Ваше радно место?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Путујем.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Говорим о пре рата, значи.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Путовао сам и путујем и дан-данас.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Претпостављам, да не претпостављам, питам Вас, којим превозом сте путовали?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Аутобусом, већином аутобусом. Сада у задње време сам ишао мало колима, али сада су нам укинули наплату, сада нам дају месечну карту и идем аутобусом, сада.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Председница већа Вам је предочила, у неком Вашем ранијем исказу како сте, овај, препознали тамо неког шофера или кондуктера «Дринатранса» међу заробљенима, ако сам ја добро разумео.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: А ја ћу Вас сада питати, да ли Вам значи име, да ли Вам нешто значи име и да ли Вам је познато име Ибро Лолић?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ибро Лолић је био возач, колико се ја сећам, у «Дринитрансу», а да ли сам ја чуо да је тај Ибро Лолић био ту затворен, од покојног Драгана Павловића, кондуктера или га је неко други, не знам, да га је ваљда видео ту, познао. Како га је видео, ко му је рекао, да ли га је он видео, не знам.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Јесте Ви лично познавали Ибру Лолића?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам га видео у аутобусима када вози, држао је доста пута Бијељину-Зворник, међуградски тај аутобус, линију. Нисам га лично познавао, али знам, ето сада, Ибро Лолић возач, као што сам знао и моје колеге са погона, Муслимане, који су радили са мном, а лично да сам био нешто са њим, нисам га познавао.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не знате можда сада после рата, јесте икада имали прилике да се сретнете можда или видите поново Ибру Лолића?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не знате ни каква је његова судбина?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

Ошт. МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли сте Ви имали неки задатак, шта да радите ако дође неко да изведе та лица или да уђе унутра?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта да радимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако дође неко и хоће да уђе унутра.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Отвори врата и уђе. Ту нисам могао ја ући или ти. То су могли ући ти људи који су били у тим шареним оделима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама неко рекао ако дођу ти шарени, маскирни, могу да уђу, могу ли да воде и да раде шта хоће?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Они су имали кључеве и кључ од тог катанца и они су улазили како је хтео ко, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама неко рекао, ако они дођу, могу да воде, могу да улазе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, није ми рекао, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате да су могли то да раде, да су били овлашћени то да раде?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, имали су кључ од катанца, имали су. Ко им је дао, ко је, овај дао њему, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да су они имали кључ, јесте видели да они тим кључем?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, отварали су, вероватно су отварали када су тражили да певају, да уђу, нису тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада или Вам је неко причао да они улазе ту?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесу, улазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазили су?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Улазили су, тражили су да певају, тражили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле да узму кључ?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није кључ био окачен нигде на ексер да га узме. Да ли су они давали један другом, ко га је имао, да ли су имали више кључева, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре него што су ти затвореници ту смештени, била у функцији та сала Дома културе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесте, била је омладинска сала, игранке, сијела, пре филмови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, да ли се користила, тих дана пре тога, пре десет, петнаест, двадесет, када је почео рат?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Није, није, можда пре рата не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престала је да се користи?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да, да, престала је да се користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас, још једном, не знам колико сам била јасна, да ли сте Ви имали задатак да спречите да неко ту уђе или да одведе те људе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам ја могао да спречим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оптужници стоји да припадници чете ТО Пилица нису спречавали улазак, одвођење и убиство.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо могли да спречимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали задатак да спречите, да ли Вам је неко рекао, ако ови дођу, пусти их или могу да их воде где хоће или

сте Ви имали задатак да кажете, не, ми њих чувамо, ми за њих одговарамо? Значи, питам Вас, да ли сте имали задатак само да они не побегну, или да спречите да се њима нешто лоше не деси?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ми смо имали задатак да спречимо да не побегну, а ми нисмо имали задатак да никоме забранимо да уђе, да одводи, да их, да певају песме, да их води, некога кога хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то мислили да немате такав задатак или вам је неко рекао, ако ови дођу, пуштајте их да их воде?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо смели, лично ја нисам смео тада, сам што сам дисао, нисам смео ништа проговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама уопште саопштио који је Ваш задатак? Мало пре рекосте, не знам, није битно на чије питање, везано за ову изјаву у Трибуналу, да је Ваш задатак био, ако неко покуша да побегне.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: На прозоре, да искочи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако неко на њих пуца, шта онда да се ради?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да ли ја смем пуцати на тога ко пуца на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас да ли смете, уопште не улазим у Вашу храброст и степен храбрости, питам за задатак, шта ако неко уђе и крене да пуца по њима, шта Ви треба да радите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, је ли Вам неко рекао шта у том случају да радите?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не, нисам питао никога, јер ја нисам смео никога ни да спречим да не пуца ако му се пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да је дошао неко, не знам из Бијељине и каже, дај ми ових сто људи, триста, четиристо, да ли бисте Ви пустили њих да их одведе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Шта ћу, откуда ја знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш зато што не знате ко је, да ли питате, ко си ти, ко је теби рекао, можеш да водиш ове људе? Да ли Вам је нешто познато о том делу Вашег евентуалног задужења?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Јесте питали после, тог Машановића или некога?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да се људи одведу, сазнате после месец дана, они убијени? Значи, уопште нису одведени.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Да ли су их водили на размену, нисам ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте, значи сазнајете после месец или два, како рекосте, да људи уопште нису одведени у размену, него су убијени, па Ви онда питате?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам питао Машановића што су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нити ме интересује што су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује Вас што су побијени?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Мени је битно да нису се разбежали по селу. Што су побијени, не знам што су побијени они, а рекли да их воде на размену, што су побили, што их нису разменили. Ко сам ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Јурошевићу, ако имате још нешто да нам кажете, реците.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ко сам ја сада да кажем, рекао си да их водиш на размену, а ти си их убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише у оптужници да нисте спречили да их одведу и потом су их и убили. Зато Вас питам, да ли сте имали задатак да то спречите или не?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је Ваш био задатак.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам могао спречити, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас да ли сте могли, питам Вас да ли сте имали задатак да спречите, да те људе неко не узме и одведе?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нисам имао задатак да спречим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали, добро, хвала Вам. Тужилац има допунска питања.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Надовезао бих се овде, ако нисте довољно добро разумели суштину питања, ако дође неко цивилно лице и ту каже, хајте, отворите та врата и пустите те људе, или, тамо где сте Ви били, кажете закована су даскама, одвалите ове даске, нека људи изађу.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Тамо није нико долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, под претпоставком да дође неко лице које Ви не познајете.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Од мене нико није ни тражио да отварам врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Саслушајте да Вас питам.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Хајде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, дође цивилно лице и каже, одвалите ове даске и пустите та лица из Дома. Да ли бисте Ви пустили?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја не би смео пустити, ја их не би смео пустити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте смели ове друге?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте смели ове у шареним униформама?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, они су страх и трепет били ту. Нисам га ја пустио, они су били, обезбеђивали то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сада још једну ствар да разјасним. Ја сам Вас питао, да ли сте видели код Дома неко тело. И Ви мене чврсто уверавасте, не, не, ниједно.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, не могу да се сетим, али јесам видео, а да ли је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада бих Вас ја питао ово, шта је истина, је ли истина да сте видели или је истина да нисте видели?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Јесам видео једно тело. Када је убијено, како је убијено, ватреним оружјем, ножем, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за долазак у суд?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Нормално.

Сведок тражи трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Ваши трошкови?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Па, сипао сам тридесет ЕУРА горива и не знам дневницу како ћемо решити ову за фирму и дан да оправдам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам одбијају од зараде?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Ја сам са овим позивом приказао да данас присуствујем овом сведочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вам одбијају данашњи дан од зараде?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не наплаћујем, одбијају, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Не знам колика је дневница једна, не знам, једно 20 ЕУРА, не знам ни ја.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Да ли се слажете да наставимо даље овог сведока. Хвала Вам, можете да идете.

Сведок ВЕСЕЛИН ЈУРОШЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок Јурошевић Рајко.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Ви сте Јурошевић Рајко, да ли је тако?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Васо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Доња Пилица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: 1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Шта сте по професији?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Програмер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли радите?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Професионална ватрогасна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где станујете?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Пријављен сам у Пилици, а имам стан у Зворнику, тако да сам делимично у Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позив сте добили у Пилици?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим преко адресе Пилица?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, да, Пилица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком, алиас Марком Павловићем?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

Сведок Рајко Јурошевић, од оца Васа, рођен 1965. године у Доњој Пилици, по занимању програмер, запослен у Професионалној ватрогасној јединици у Зворнику, са станом у Доњој Пилици, несродан, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. За давање лажног исказа кривично се одговара. Запрећена је казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања суда и учесника, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сада ћу Вас замолити да прочитате наглас тај текст заклетве испред Вас.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред неке псеудониме, неки лист са неким шифрама. Мало гласније ако можете. Ако буде требало нека од тих имена да поменете, Ви немојте рећи име и презиме, већ то слово или број уз то име. На пример, име, сведок «Седам», рећи ћете «Седам», ако Вас будемо питали и ако Ви уопште знате тог човека.

Пред овим судом у току је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије због више догађаја на територији општине Зворник у периоду мај-јуни 1992. године, а наиме, то су догађаји узимање талаца, депортације, страдање, малтретирање, убијање цивила, Муслимана у том периоду и то на локалитетима Челопек, Каракај, Технички школски центар Каракај, Економија, «Нови извор», Циглана и Дом културе Пилица, а потом Герина кланица, односно Каракајско Поље, месара у Каракају, тамо испод надвожњака, па ћу Вас ја сада питати, пошто Ви до сада нисте испитивани пред судом, да ли Вам је нешто познато од тих свих догађаја, да ли сте некада били присутни или евентуално учествовали у обезбеђивању неких затворених

Муслимана, ако јесте, где, каква сазнања о томе имате, да ли сте били војно ангажовани и ако јесте, у којој јединици, ко Вам је био командант, по чијем наређењу сте радили неке задатке, ако сте радили, било обезбеђење, било чување, било одвожење затворених. Изволите.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај-јуни, значи, ако сте ангажовани, укратко када, ко Вам је био командир и када долазите, ако долазите у контакт са затвореним Муслиманима?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ангажован сам негде у новембру, почетком новембра у тадашњу, резервни састав ЈНА. Тада смо били стационирани на Брањеvu. Задатак нам је био обезбеђење мостова. Значи, то је почетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајдемо сада почетак рата, 08. април је био?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: 08. априла и даље смо били значи, директно смо били на обезбеђењу мостова у априлу смо били, до 20. маја смо били ангажовани ту на Брањеvu. Значи, искључиво смо чували мостове, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада што ту правите пресек 20. мај? Да ли је тај датум ншто битан?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: 20. маја је укинута ЈНА на територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сада постаје?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: И тада смо сви комплетно отишли у «Стандард», били смо као јединица, нису знали шта ће са нама, одвели су нас у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас одводи?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, буквално не знам ко је, једноставно сели смо, да ли у аутобус, да ли камион, стварно не сећам се и отишли смо у «Стандард» и ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је укинута ЈНА, шта се онда формира?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, ми смо били тако јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, расформирана јединица ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колика је јединица, ко је командант?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, командант се у том претходно периоду мењао. Једно време је био Шемсо Муминовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После њега?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: После је био из Бијељине, сећам се презиме, Лубура, не знам, мислим да је тада био до 20. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не чујем, а публика тек Вас не чује, ни оштећени, ни публика, нико Вас не чује. Добро, да пустимо тог Шемсу и

то из Бијељине. 20. маја, ко Вам је командант када долазите у «Стандард»?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста не, ми смо, кажем Вам, били једноставно распуштена јединица и ту смо дошли, довели су нас и тачно не знам ни ко нам се обратио. Знам, било нас је педесет, шездесет, не знам тачно. Једна је група отишла тада, 20. маја, једна је отишла у Шетиће, једна у Бошковиће, једна тада у Китовнице, тј. горе на Парлог. Ја сам био у тој групи што је на Парлог отишла, на обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали сада са Брањева да сиђете 20. маја баш у «Стандард», ко то обавештава?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста не знам ко обавештава, мислим, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сазнајете да нема више ЈНА?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, то је било општепознато да је, и на јавним гласовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сада, војска се зове расформирана ЈНА, каква је то војска?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ја нисам рекао да се зове расформирана, већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам како се зове, а Ви кажете, расформирана јединица ЈНА.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не, ја сам рекао, у том моменту ми смо били расформирани, расформирана јединица ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то сте ми тако рекли, па Вас ја питам, како може војска нека да се зове расформирана бивша војска?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, нисмо ни били војска, једноставно, ми смо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како идете на Парлог, као војска или као група цивила, шта?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, чисто речено, не знам ни ја како смо се звали у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам се обратио, шта је тада у «Стандарду» 20. маја, то ме интересује, шта је?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ту је, по мени је ту, колико сам ја приметио, била је нека, не знам, да ли касарна, да ли, не знам, команда, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда чега?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, једноставно ми нисмо ништа ту, ту су нас довели, нисмо знали ни где ћемо, ни шта ћемо, мислим, једноставно ми смо хтели да идемо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вас упућује на Парлог?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста се не сећам ко је тада у том моменту, мени су непознати, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сада та јединица мања, обзиром да неки иду и у Бошковиће, неки у Шетиће, или је исто шездесетак?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, мања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, са мном је било, не знам, можда 25 до 30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то све људи из Пилице?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, мислим да су били углавном, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је то формација, да ли је то неки вод, да ли је неко одељење?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро, хајде испричајте нам шта знате.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ништа ту смо на Парлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, шта се даље дешава?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ништа. После са Парлога смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим, десет, једанаест дана, пешке смо кренули одозго. Мислим да смо требали тада остати седам дана, али да није дошла смена и онда смо остали десет, једанаест дана, заиста се не сећам, тада смо пешке кренули према кући. Рецимо, у том моменту, тај дан је стицајем околности моја баба умрла, мислим за то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то дан, ми не знамо тај дан који је?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, 30., 31. мај, тако је нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да. И знам у току пута, значи док смо ишли, отац је већ био кренуо по мене, не знајући да ли ћемо доћи, да ли нећемо, пошто ми је умрла баба. Он је мене срео у путу и онда сам са њим сео и отишао кући, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, не знам, у неких наредних десетак дана сам био код куће док је обављена сахрана и све то остало што иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ангажовани нешто око неких затворених Муслимана у Дому културе Пилица?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Јесам, после ангажован јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико је то од смрти Ваше бабе, од тог дана?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, не могу Вам то, заиста, заиста, не могу тачно рећи. Био сам одређен период кући, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам испричајте, Ви сте код куће. Е од момента ако сте ангажовани, ко Вас зове, где Вас распоређује, ко је ту главни, шта се ту дешава, шта Ви видите и колико ти људи бораве, ко су ти људи? Ето то нас интересује.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, у том моменту јесам, чуо сам да су стигли ту неки људи и да се зове на обезбеђење. Искрено речено, не знам ко ме је звао, заиста се не могу сетити ко ме је звао. Мислим да сам једну ноћну смену ту, дошао сам по ноћи, ноћна смена. Фактички нисам ништа ни видео. Ујутру сам отишао кући и онда одрадио сам још једну смену дањску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, једну ноћну?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, и онда следећи пут, не знам да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једну дневну?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било ноћу, шта је било дању?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ноћу апсолутно нисам ништа видео. Онда следећи пут кад сам, значи, дошао у ту дањску смену, били су неки непознати људи. Једноставно, тада је био некакав звани Целат кога сам запамтио по том имену и у наредном периоду, овај, и сећам се Бошка неког и било је још ту пар мени непознатих људи који су били поред нас што смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сви ви заједно или шта?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо били заједно, ми смо дошли у смену, они су дошли са неким камионом и ту су почели да одвозе те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам опишете, како одвозе, чиме, једним камионом, више, какав је, чији?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, не знам, знам само да је тада био један камион, паркиран онде. Врло брзо сам ја после напустио стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је тај камион, цивилни, војни, жут, плав, какав?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста нисам обраћао ни пажњу, нити се разумем у камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био паркиран? Кажете, дошли су по камионе?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Био је паркиран испред улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког улаза?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где су затвореници или оног главног улаза где су они?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Где су затвореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно са стране, десно, уз пут?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, сад са које стране гледајући десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, имамо ми фотографије. Да ли десна бочна страна гледано од?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Бочна, главни улаз, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оног улаза где је тераса она, па десно бочно?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био камион?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви ту видите?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, у том моменту почели су да излазе. Сад ови су тврдили да их воде на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ови?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ти непознати људи што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то тврде, вама се обрате или?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Они су једноставно рекли, идемо, водимо вас на размену, улазите у камионе, водимо вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко да пописује те људе?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не сећам се, једноставно ја сам био ту мало по страни, али сам гледо до одређеног момента. Можда после пет, шест људи када је ушло, ушло је, онда ови су почели једног да туку, малтретирају. Мислим, баш почели су да га премлаћују и онда сам ја у том моменту, у том моменту сам ја буквално почео да бјежим, једноставно, нисам то могао да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко туче?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Целат, тај Целат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, тукли су га и рукама и пушкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Бошко, да ли је и он ту или?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Био је и тај Бошко, били су ти људи са стране. Бошко и Целат, једино њих знам, нисам их познаво али сам чуо тако да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви онда побегнете?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, покушо сам да побјегнем, онда у том моменту је Целат видио, видио је мене како покушавам побјећи и онда је стао, стигао ме је у ствари, у ствари наредио је да станем. Ја сам стао и онда тако увредљивим је речима рекао ми као «Шта је, где си ти пошо»,

реко пошо сам кући, «Како кући, мораш да чуваш», па реко ја нећу да суделујем у овоме малтретирању људи. Онда је он ту извадио нож претио је мени као «Како нећеш да суделујеш, а шта да су ти убили оца, мајку, ово, оно», реко нису ми убили и нећу да учествујем у томе. И тад је он, у том моменту је он мени одузео пушку и реко «Чим ово завршим обрачунаћу се с тобом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте имали коју пушку?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Имо сам ону «паповку» како се звала. И онда се он окренуо, отишо, како је се он окренуо и отишо ја сам једноставно побјего кући, једноставно био сам уплашен да ће заиста можда и мени нешто лоше учинити, онда имо сам страх то код куће сам имо мајку и сина и одма истог момента сам реко да мајка узме дијете и да иде и онда сам се и ја сакрио, једноставно бојао сам се да не дође по мене кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? То је било дан, је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тај камион да одлази негде?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не, једноставно ја тад кад сам отишо реко сам Вам, мајци и сину сам реко да се сакрију и ја сам се лично сакрио горе имам неку башчу, сјео сам у башчи страхујући да Целат не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај дан, је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра, прекосутра јесте у Пилици?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, искрено речено ја сам се крио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у Пилици сте?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, био сам у Пилици, али једноставно крио сам се по тим родбинским кућама гдје сам мого претпоставити да ме овај, заиста сам посједово неки страх да ће доћи тај да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Осим што сте се крили, јесте чули шта се десило са тим људима?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: У том моменту нисам, једноставно тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту сте чули и шта?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Кад сам отишо задње је што сам чуо да их воде на размјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, али кажете «у том моменту нисам чуо шта им се десило», у ком сте чули моменту и шта сте чули и кад?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ништа, једноставно после сам један период пошто сам имао, и тад супруга ми је била у Зворнику, један период сам провео у Зворнику, после кад сам се вратио извесног периода чуо сам после извесног периода, значи, не знам да ли мјесец, два, до тада сам био у увјерењу да су их размјенили, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули после месец, два?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, чуо сам да су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неки проблем с тим, с обзиром да сте их ви чували, ваша јединица, а оно сад испаде побијени, јесте се питали...

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: С ким проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са собом?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам судјелово у томе, значи ја сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам рекла да сте суделовали, него Ви сте чували неке људе и сад чујете...

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Та нам је «паповка», значи то оружје што сам имо и униформу, то нам је остало док смо били ангажовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате га, не питам да ли је остало или није.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имате «паповку», је ли тако?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате униформу, какву?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Била је она обична СМБ униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадате јединици?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не бих ја то назво јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Припадате нечему, некој, чему припадате?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не знам, ајде реко бих група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Групи, коју води ко? Води командир?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, после, после тог, значи, распада ЈНА мислим да ту није била нека изражена командна структура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вас распоредио?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Тад је мислим некако, мени је то у том моменту дјеловало Драган Машановић да је, он је некако ту сложио као, као не могу рећи командир јер није био командир али је на неки начин издаво наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Значи, онда фактички он командује, је ли? Ако није по Вашем мишљењу, није он ту постављен али вам је командовао, је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па да, мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па и он каже тако. Е, сад да ли сте Ви од њега или од неког можда његовог заменика или неког трећег добили конкретно задатак шта ви треба да радите? Мало пре рекосте да ја ту чувам да они не побегну, је ли то ваш задатак био?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, конкретно, конкретно они су ту, ја кажем нисам одма у моменту дошо, ја сам се накнадно ту прикључио, нико ми конкретно није дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте се прикључили, по чијем позиву, ко је вас у те две смене распоредио, ноћну па дневну? Ко је дошао код Вас кући да каже ајде?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу неки курир ТО је дошао, не знају који, да позове да распореди људе.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим заиста, апсолутно се не сјећам ко је дошо, знам једноставно да сам позван, а ко ме је позво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позвани сте и долазите и сад ко Вам каже шта Ви ту треба да радите? Где да стојите, шта да радите, имате пушку?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па ништа, није ми нико одређено реко да стојим ту било гдје, једноставно да сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да радите? Јесте дошли у пижами или у униформи са пушком?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам реко неко «Еј, обуци одело, понеси пушку и дођи овамо на стражарско место» или не?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па доведен сам ту и био сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Доведени сте са пушком, са униформом и шта Вам је задатак, то Вас питам? Је ли Вам објаснио овај Машан или неко шта треба ту да радите?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па једноставно обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, чега, шта каже? Ко је ту?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, једноставно да не би дошло до каквог бјекства, шта ја знам, да не би угрозили село и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте питали кога ми то чувамо?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ја сам буквално схватио да чувам своју породицу у случају бјекства да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кога чувате у том Дому? Чувате око Дома, стојите, па кога чувате, ко је у Дому? То Вас питам.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, добро, знали смо да су ту затвореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то сазнали? Ко Вам је рекао то, јесте их видели?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, ја их лично нисам видио до оног момента кад су почели излазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, док их нисте видели, да ли знате колико људи ту има, који су то људи, одакле су?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, речено је да је ту група Муслимана која је заробљена и која се спрема да се води на размену и док не оду на размену да смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не оду на размену, а ко то све каже да су то Муслимани, да су за размену?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, не могу ни то се сад сјетити, то је општа прича била, било опште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из којих су места да ли сте питали?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста нисам јер ту сам врло кратко се задржо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли Вам рекао неко која су Ваша овлашћења ако стварно покушају да побегну шта да радите?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо имали неке стриктне наредбе, нисам имо никаква овлаштења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били овлашћени да употребите ту пушку?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Искрено речено не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Стварно не знам, мислим и сад кад размислим не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту људи било унутра, шта кажу?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, нисам уопште их видио, знам да су били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се можда интересовали да ли има неких Ваших радних колега или је неко можда неког препознао или је причао да ту има неко кога неко познаје?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, у том моменту ја нисам, асполутно мало сам проводио времена, имо сам приватну радњу, радио сам у Пилици и са тих горњих терена, у Лозници сам ишо иначе у школу, нисам баш пуно познаво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да неко каже препознао, ево био је неки сведок раније каже «ту је био неки кондуктер «Дринатранса»» или возач?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто да нам кажете о условима у којима су ти људи боравили?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не знам, врата су била закључана, реко сам Вам био сам у ноћној смјени први пут, ништа нисам мого наравно ни видјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ту ноћ, да ли је неко изашао из сале?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви стајали у односу на она врата?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, шето сам онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шетали сте?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ма ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко ту изашао?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам примјетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ушао неко?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ни то нисам примјетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу ноћ стражарите, је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је смена, шест, осам, колико?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, мислим да је било од седам до седам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све од Ваших ових Пиличана ту са Вама те ноћи, да ли се сећате? Да ли је био Дико, је ли био Цоњо, је ли био овај Иванић, је ли био неки Радо, ко?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, Дико јесте био са мном, за Цоњу не знам, Миладин, ја колко знам Миладин је био возач, не могу се сјетити сад тих имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Машан те ноћи?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, Машан је се појављиво, оде, дође, нема га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он неку своју канцеларију, Машан?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кључ? Кажете они су закључани, а где је кључ?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Немам појма заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели или чули да је некад неко ушао у ту просторију?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам до оног момента кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то кад они одлазе, а претходно?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки људи улазили и неке одводили напоље?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели неки леш иза сале?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Како ћу видит кад сам напустио стражарско мјесто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим тад кад сте напустили, него за ових, колико дана су ти људи ту боравили?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ни то нисам сигуран, јер кажем Вам, ја сам био слободан у одређеном периоду и онда сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за сво време боравка њиховог и за време Ваше страже видели неко тело иза Дома?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је било неко тело?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи ишли у ВЦ?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели напољу неки ВЦ да се правио?

Сведочили су и неки оштећени преживели, а и сведоци ови други стражари Ваше колеге, да се правио после дан, два, неки ВЦ напољу монтажни неки, као кућица дрвена, па да су ту пуштани да иду?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Кажем Вам, тај дан кад сам дошо, значи кад сам напустио стражарско мјесто, нисам баш обраћо ни пажњу нити сам мога много што шта видјети, сад је дискутабилно да ли је био ту ВЦ или гдје, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма. А везано за храну, јесте ви добијали храну док сте ту радили као стражар?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не сјећам се, мислим да нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови људи што су затворени?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Они су, долазиле су неке конзерве и хљеб је довлачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довлачио и одакле и шта?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Довлачен је, не знам одакле је долазио али углавном је долазио хљеб и конзерве су долазиле и да им је дијељена храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војним аутом, цивилним, путничким, теретним?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте ви добијали храну кад сте били на Парлогу?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Исто нам је долазила храна, али чисто не знам одакле је долазила, вјероватно, претпостављам из «Стандарда», претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто говори термин «чета ТО Пилица»?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли сте Ви некад били припадник Територијалне одбране за време рата?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: После јесам био припадник кад је основан, не знам који је сад био батаљон, значи кад смо отишли на линију горе изнад Пилице био сам припадник да ли је, не знам тачно који је био батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, заиста немам сад временску представу колко је то прошло времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везујемо се за овај боравак ових људи у Дому културе у Пилици да будемо јасни.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не знам, знатно после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај батаљон је био у оквиру неке веће формације, тај батаљон?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, не разумијем се сад које су то биле формације али знам да је почело то формирање тих батаљона, које сад веће формације стварно никад нисам био у тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био на челу Вашег батаљона? Који сте били батаљон?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам. Једно вријеме смо се звали Пети, једно вријеме Први, сад у ком периоду је то било тачно не знам. Мислим кад смо основали, значи кад је основан тај батаљон и кад су нас прикључили том батаљону баш не сјећам се ко је тачно био командир, не могу са сигурношћу то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први батаљон сте били једно време?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да ли је тад, једно вријеме смо били, пази током.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам био Миладин Мијатовић командант батаљона?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли знате неког Готовац Драгана? Је ли Вам он некад био?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим да није ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, па ко Вам је био? Је ли била нека бригада ту у Зворнику?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Шта, како бригада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригада неке војске.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Где, у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику, у лето 1992.?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо ми били у Зворнику, ми смо били у Пилици на линији горе, на пиличкој линији, нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли била нека бригада која је покривала и подручје Пилице уопште икада у Зворнику да Ви знате, да сте чули за неку бригаду?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Је ли бригада, ајд опет морате ми, већа од батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте већа.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, вероватно да је била, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате да ли је била?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког команданта неке зворничке бригаде, јесте чули за неког команданта?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, после, знам, чуо сам за Винка Пандуровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пре њега чули да је био неки? Јесте чули за неког Благојевића, јесте чули за неког Василића?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нити познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми није јасно, кажете «војска се расформирала 20. маја, а после, далеко после сам био у неком батаљону», а шта је између? Нема војске у Зворнику или има?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у Пилици, шта је тад?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Једноставно ангажовали нас да ту будемо у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас како се та формација зове?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Немам појма, заиста не знам како се зове та формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходни сведоци кажу да припадају Територијалној одбрани, ево овај који је био пре Вас, Јурошевић, Ваш презимењак, каже «ми смо тада сви били Територијална одбрана, а после», па он каже «месец, два, формира се бригада».

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете никад нисам припадао Територијалној одбрани.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам да ли сам, можда јесам али не знам, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда јесте само не знате, добро.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали задатак да можда дозволите или не дозволите некоме да улази у Дом? Кажете Ви сте ту да спречите да они не побегну, да заштитите своју породицу, је ли, а да је дошао неко у вашој смени и да тражи да уђе унутра, јесте имали упутство како да поступате у тој ситуацији?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ја лично нисам имо никакво упутство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте питали шта да радим, ја имам пушку и сад неко дође хоће да уђе, ту људи затворени, хоће да их убије или да их води негде да их убије, рецимо?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, рећићу Вам искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате истину да кажете.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Што сте тиче тих људи што су долазили са стране ми смо имали страховит страх и од њих. Једноставно ако се неко од њих појави ми смо се склањали ако успеш да се склониш, да му нисам на очима, да ме не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тим људима ћемо после причати, ја Вас сад питам ово питање ако можете да ми одговорите, да ли сте имали задатак да дозволите или не дозволите неком да уђе?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Конкретно нисам, нисам имо никакве одређене задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте питали тог рецимо Машана, «шта да радим ако неко хоће да уђе унутра, има пушку или нема пушку, шта да радим, да пуштам или да не пуштам»?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па нисам, кажем ја сам се много касније ту, вјероватно да ли су ови што су прије почели то чувати имали инструкције, ја их заиста нисам имо никакве инструкције, ја сам ту дошо, одрадио сам то, био ту оно дањска смјена сат, два, три, стварно не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да Вам је речено да су они ту док не оду у размену?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали колико ће они ту да буду, кад ће да буде та размена, за кога се мењају?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисмо знали, не, не, нисмо имали ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били мушкарци, жене, деца, ко је ту био? Јесте видели?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, по ономе што сам ја у оном малом периоду видио, видио сам само мушкарце, оно, значи колко сам провео приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то била нека униформисана лица?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, нисам то примјетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били цивили или у униформама?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам заиста, мислим да су били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не могу се са сигурношћу сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте тај камион, а тај комби да ли је возио неко комби тог дана кад они одлазе?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Кад они одлазе? Нисам ја био ту кад су они одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад одлазе, како нисте били? Камион ту, па овај Целат, кажете Вас...

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, али чим је почело, чим је почео утовар ја сам тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Миладина Иванића тог дана? Јуче нам је био овде.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Тај дан апсолутно, кажем Вам, одма отишо сам, побјего сам и ја сам лично побјего и сакрио се кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут видели Машана и Миладина, након тог дана кад сте се сакрили и побегли кући, после колико?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, мислим да је дуг период да их нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их видели. Да ли сте икад с њима двојицом причали где су они ишли тог дана?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам то причо, једноставно кажем Вам, заиста ја сам се одређен период доста дуго крио плашећи се Целата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте после месец, два, чули да се прича, од кога сте чули и шта? Да ли од Машана и Миладина или од неких трећих људи?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не знам, једноставно то је кад сам, кажем Вам, био сам и одређен период горе у Зворнику и био сам кад сам се вратио после не знам колко времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро то, и шта сте чули и од кога?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ништа, једноставно тад кад сам дошо својој кући породици отац ми је реко да је могуће да су они побијени и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где да су побијени?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ништа конкретно, једноставно ја сам се баш интересовао шта је било, каже чини ми се да су побијени, али ја сам рекао зар нису одведени на размену, каже колико ја знам нису, ето то је било, од оца сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро кад сте то чули од оца, јесте после питали Машана?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад са њим причали о том догађају?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило, ни са Миладином Иванићем? Не?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Миладину јесам после одређеног

периода, значи не знам колико времена, питао је зашто је мене Целат јурио, зашто сам побегао и ја сам баш објаснио зашто јесам ето то што се тиче Миладина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, што се тиче одласка Миладиновог на размену наводно са њим, јесте причали о томе некада?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни сад кад сте позив добили, ништа?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е да се вратимо сад на тог Целата и то, објасните нам ко су ти људи, кажете тај Целат, људи са стране и Бошко, ко су ти људи?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су, којој припадају јединици, како су обучени, е то нам испричајте.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Они су имали маскирне униформе, лично нисам познавао ниједног, нисам лично познавао ни Целата, Бошка сам можда ајде да кажем некад виђао прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим да је из Каракаја негде из Каракаја, Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Целата нисам познавао, е онај период док сам био онда сви су викали ово је Целат, Целат, Бошко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ово је Целат, шта?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па као он ти је овде, он и Бошко су овде, мораш знаш као пази се њих, опасни су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директор школе, председник Гимназије?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ма немам појма. Како би ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју функцију имају?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну униформу има Целат?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неку капу? Има ли неко оружје?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Наравно да је имао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Немам појма сад, не могу сад ја то тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао нож можда?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Имао је нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се помињало нешто да је некога убадао тим ножем?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: То је помињано, самим тим ножем је претио и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро вама је претио па Ви ето живи и здрави, неки нису ни здрави ни живи, јесте чули да је некога тим ножем повредио Целат?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Чуо сам после извесног периода да је једног убо тим ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где га је убо? Је ли га убио или само убо па је преживео?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Убо га ножем као са леђа га је убо ножем, то што сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Бошко, како он изгледа што се тиче униформе, наоружања, капе или нечега специфичног?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим заиста то је се тешко сјетити како је ко изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било ту неких војних полицајаца?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим да нису они били, колико знам војни полицајци носају беле опасаче, нисам у том моменту, опет вам наводим да сам врло кратко ту био и нисам многе ствари ни могао запазити, али нисам примјетио бјеле опасаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тог догађаја кад сте престали да се скривате не знам ни колико дуго сте се скривали дана, месеци или већ шта, јесте виђали још тог Бошка и Целата некада?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не могу сад децидно тврдити, у једном моменту јесам пошао од куће у продавницу и видио сам Целата пред продавницом после извесног периода и одмах сам се ја окренуо и вратио назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад су ови људи већ одведени?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да, да, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је тада изгледао?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у униформи или у цивилу?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па он је мени био онако упечатљив баш због тога што је се десило то оно мени и једноставно наредних да кажем можда и годину, двије ако би сличајно негдје га из даљине видио ја сам гледао да га обиђем што даље јер заиста бојао сам се заиста да ће ме препознати зашто сам побјегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ти што кажу пази се то су Целат и Бошко, је ли они Вама кажу да су они Вама неки команданти или да нису, шта

су Вама они у односу на вашу јединицу, мислим ту Пилицу, те људе који са вама стражаре?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па сви смо били оно, није ту била изражена нека командна структура, то је не знам како би то објаснио заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па будући да ти људи одводе управо ове људе касније сте испоставља у смрт, па Вас питам, Ви ту чувате је ли људе?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ја сам рекао да сам напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте лично све да схватате, говорим о вашој јединици, па Вас питам да ли они кажу пази мораш ти да чуваш јер су они нама команданти или шта кажу?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Како је сад чије схватање, ја опет кажем, моје основно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, шта су они у односу на вашу јединицу? То Вас питам, ко ти што кажу опасни су Џелат и Бошко.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти ваши, ко Вам каже да су они опасни, пази ти њих мораш да слушаш?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па они су се тако и понашали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад Ви, је ли Ви знате што су, јесу они Вама неки надређени или нису?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па нису надређени, али једноставно и ми смо се њих плашили, једноставно смо их се плашили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је било више, њих или вас тог дана када се ти људи одводе наводно у размену, јесу ту од непознатих Џелат, Бошко и?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Било је још пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је још?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Пар њих, не знам број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пар, а колико је вас стражара из Пилице ту?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста сви смо се ми њих бољан плашили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је, не питам да ли сте се плашили, то смо већ чули?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па не знам тачно колико је било. Заиста не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни број ни ништа је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас ту?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па свеједно да ли нас је било стотину опет не би се смејли супроставити њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они терали неке стражаре да крену са њима?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам, напустио сам стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машановић и овај Миладин кажу да су они пошли са њима, у том комбију су они били, да ли Ви имате сазнање да су још неке стражаре терали, па ови нису, одбијали нешто?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Немам сазнање, не знам. Немам сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Пипу из Главичице села?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Знам човјека, Главичице су близу Пилице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познавали сте га је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он тај дан?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо пуно исказа сведока да кажу да је он тај дан био, да је правио списак ту испред Дома, тих људи, је ли Вам познато да су се пописивали по имену и презимену?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ми имамо неке писмене доказе који су дошли из Хашког трибунала да је овај био Целат војни полицајац?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га после некад виђали са белим опасачима?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Једноставно гдје се он појављивао ја сам избегавао да се појавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог Бошка, шта сте рекли јесте ли њега виђали после кад сте престали да се кријете?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам, нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега никад нисте?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог Пипу, тај дан нисте га видели, а јесте га у том периоду виђали?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које га везујете време, кажете знам га виђао сам га, за када га везујете?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па познајем дечка, он је ту можда и мојих година, да ли је млађи, да ли старији, наше су куће ајде да кажем можда километар, оно познавао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то село Главичице?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко од Пилице?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Везано је за Пилицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ми смо на рубу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, је ли тај Пипа био мобилисан као и Ви?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Мислим са нама није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не питам, него генерално да ли је био мобилисан?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам. Како би ја то могао знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали у време рата, јесте га виђали у мају и јуну ту пошто сте везано село до села?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам га виђао. За онај сат, два, три колико сам био, заиста не знам, нисам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи Ви сте ту били на стражи и никад не сазнасте како је дошло до тога да они њих одведу, да уђу и да их одведу и после да их побију, нити сте кога питали, ништа. Је ли Вас то није интересовало?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па два, три месеца заиста сам страховао за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте престали да страхујете за себе, је ли Вас интересовало да људи које сте Ви обезбеђивали су убијени тога дана, па онда бар да се заинтересујете ко је то урадио, зашто?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас интересовало или шта не знате?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се прича како је дошло до тога?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па рекао сам Вам после одређеног момента отац ми је рекао да постоји шанса да су побијени, постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, није спорно да су побијени. Јесте ли чули да су ексхумирани?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам ни то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите питања. Оштећени изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Ви тога дана кад сте, последњег дана када сте напустили стражарско место, да ли Ви видите долазак ових непознатих лица како их Ви називате у маскирним униформама, када они долазе са тим камионом и то?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Конкретно кад су дошли нисам примјетио, али оно кад су прилазили нормално да сам их примјетио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А они долазе са камионом, је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам сигуран, ја тад у смјену кад сам дошао био је камион.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Већ је био?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да. И онда сам ја ту дошо врло кратко сам био и онда су они дошли ти и кад је поче тај, значи кад је изишао први, други, не знам тачно, Целат и Бошко су га ухватили, почели су га тући песницама, пушкама и ја сам у том моменту пошо бјегати, Целат је видео да бјежим, стигао ме је, одузео ми је пушку и рекао је да ће се после свега обрачунати са мном.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Разумела сам.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: И док је све то остало било, ја сам заиста и побјегао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта ви знате о њима претходно, шта знате, каква је то група?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Нисам их познаво апсолутно. Бошка сам оно што се каже пар пута виђо, нисам имо никад никакав контакт с њим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како знате да они могу да дођу ту и отворе врата и изводе затворенике, како знате да имају право да изводе затворенике, па управо ови у маскирним униформама?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Тад ја рецимо, тад ми као, ја себе сматрам рецимо тад, радник, човјек, нисам имао апсолутно храбрости да се супротставим тако тим људима непознатим који су носили маскирну униформу, једноставно нисам имо храбрости да их било шта питам, а камоли било шта друго.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажете, у једном тренутку кажете да сте са Парлога доведени у «Стандард», већ са ког места, кажете доведени у «Стандард», ко вас је довео у «Стандард»?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Извињавам се, ако сте добро слушали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, можда сам нешто пропустила.

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ако сте добро слушали тај дан ми умрла баба и отац је пошо по мене са аутом и у путу ме је сретио и сео сам са оцем у ауто и отишао директно кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати одговоре.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А Ви нисте били у «Стандарду»?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Кад смо се вратили с Парлога не, јер сам директно отишо кући, рекао сам умрла ми је баба и отац је дошао по мене.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажете кад сте, док се налазите код Дома културе, плашите се, а чега се плашите?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Свега. Плашим се и тих људи са стране, плашим се да и ови не побјегну, једноставно шта, бојао сам се ако побјегну да ће убити мене, откуд знам. Мислим, једноставно била су страшна времена.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Зашто мислите да су затвореници опасни, ако мислите на њих да су опасни?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Ако се одлуче на бјежање онда вероватно би били опасни, претпоставка је моја ако наравно покушаш бјежати да би покушо све да спасиш наравно и да бих био у опасности.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само бих Вас питала кад Ви кажете нисте хтели да учествујете у малтретирању или да гледате то малтретирање, да ли Ви то кажете Целату баш тим речима или?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Оног момента, значи ја сам кад је почео да туче, ја сам једноставно почео да бјежим, оно журно сам се удаљаво, једноставно хтио сам да се смакнем туда. Он је видио како ја одлазим и рекао је «стани». Е, сад у том моменту он је пришо и каже «шта је, је л' нећеш», каже «шта». Прво рекох «нећу да учествујем, нећу да гледам то, нећу да учествујем у томе и нећу да гледам». Онда је он мени пар тих ружних речи рекао «а шта би да су ти ово, да су ти оно, ово, дај ту пушку овамо». Ја сам дао пушку и онда је извадио он, витло ножем око мене, није то, каже «проблем кад ја завршим с овим завршићу и с тобом» и вратио је се тамо и онда како се он вратио онда сам буквално трчећим кораком напустио, побјегао, буквално побјегао.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли је неко још хтео, удаљио се или реаговао?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па јесте, општи је мој утисак у оном моменту кад сам видио ко је год ту био у близини он је почео да бијежи, једноставно били су људи преплашени.

НАТАША КАНДИЋ: Ко, кога сте то видели?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па рецимо Дико је био близу мене и он је, Дико је да кажем имо ту срећу да побјегне да га Целат не види, мене је видио.

НАТАША КАНДИЋ: Дико је побегао, је ли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Он је побјегао ту и сакрио се негде, немам појма где, ја сам кажем директно побјегао кући.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли с њим некад разговарали о овоме, јесте ли Ви рекли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: С ким?

НАТАША КАНДИЋ: С Диком и о томе што је он побегао јесте ли некад причали о томе?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, оно буквално јесмо, побјегли смо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, а јесте ли питали, знате ако побегне неко због тога што неће да учествује у малтретирању људи онда се мало прича и о тим људима шта је, шта им се догодило, шта је било кад сте отишли?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, искрено речено нисам хтио, нисам волио, нисам волио причати о томе, не нисам волио причати једноставно осећао сам страх заиста дуго после тога сам осећао страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питали смо то како се осећао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А кажите ми јесте ли видели Машановића том приликом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, ајмо даље, питала сам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли касније некад са Машановићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам питала.

НАТАША КАНДИЋ: И то сте питали? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате ли Ви нешто да кажете чега сте се присетили?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали трошкове за долазак у суд?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Па, запослен сам био у фирми и путни трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто као претходни сведок?

Сведок РАЈКО ЈУРОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд и трошкове због изостанка са посла.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 5.000,00 (петхиљада) динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете.

За децембар месец ћете добити распоред сведока пошто још увек покушавамо да утврдимо. Да, да, 14., 15. и 16, то ћу рећи сада. Значи, јуче сам рекла да размислите о предлогу тужиоца за оне сведоке који су саслушани, а који нису предложени да се непосредно саслушавају. Да ли сте сагласни са читањем њихових изјава и евентуално ако имате нове

предлоге у допуну доказног поступка? Знам да је колега Перковић, добро он више не долази, ретко, али предлагао је он још вештачење.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу са мојим брањеником, већ смо почели то да правимо тај списак, хоћемо Вам писмено доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто као и прошли пут? Може, добро.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: За једно 10-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам ништа ограничила али само кажем.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, ја нисам знао за план, кад знам план онда ћемо на време то доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево има ту још, значи да исцрпимо све из оптужнице и предлоге и да видимо још суд има неколико сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи заказује у дане:

14., 15. и 16. децембар 2009. године,

с почетком у 09,30 часова.

О распореду доказних радњи странке ће бити писмено обавештене.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА